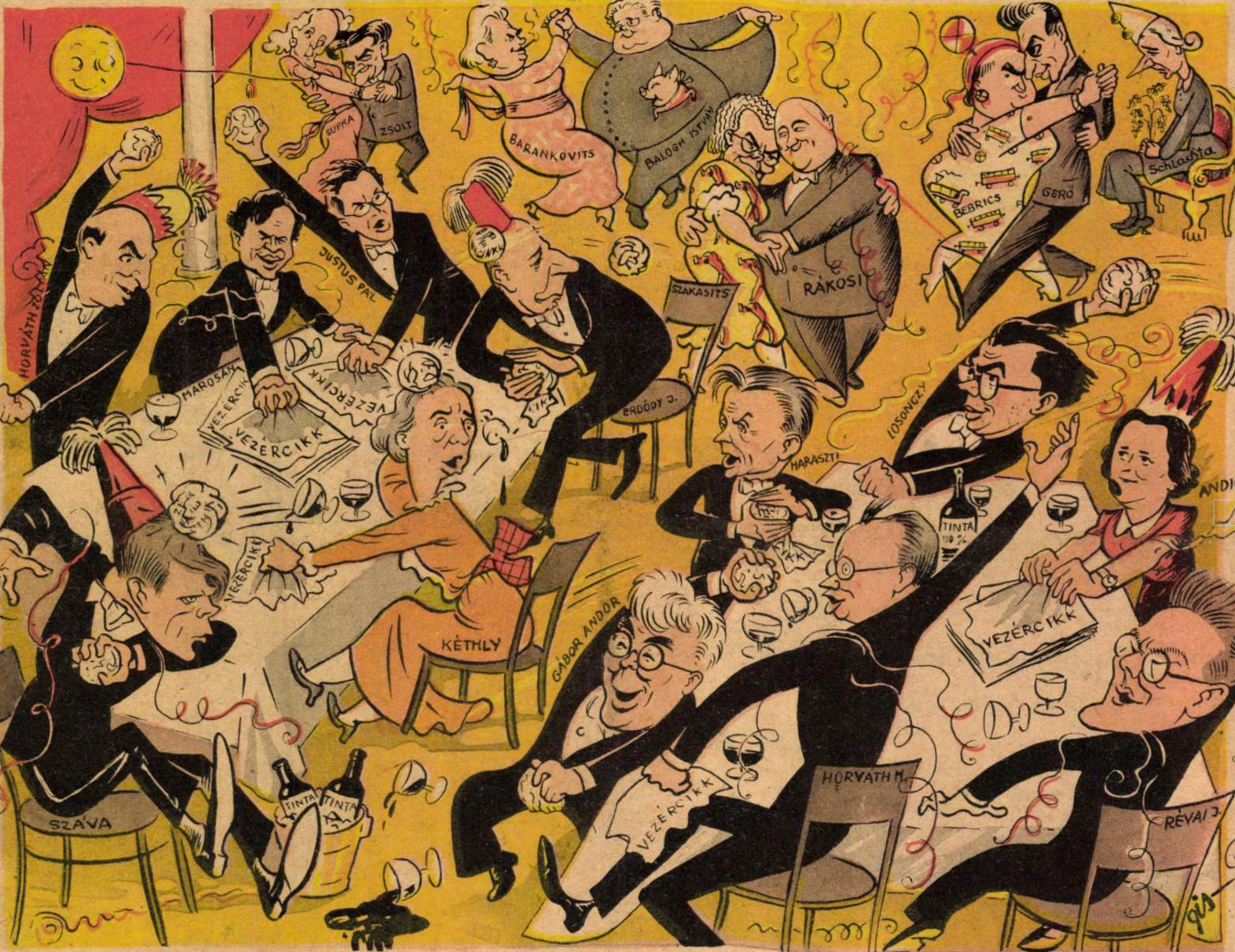
Azt kivánjuk Trumannak, amit ő kíván Molotovnak!

Ludas Matyi

III. évfolyam. 52. szám | SZATIRIKUS HETILAP | 1947 december 30

Egy kedélyes Szilveszter

Politikusaink vidám Szilveszter keretében búcsúztak az óévtől. A hangulat tetőfokán a párok táncrakerekedtek, csupán Schlachta árult petrezselymet: mivel csak az év új, ő a régi maradt. A nagy bál alkalmából a Népszava és a Szabad Nép publicistái és glosszairói könnyű hólabdákat meg egyebeket vagdostak egymáshoz.

Nagy karácsonyi panama az Égben.

A Szabadság mennyei tudósítójától.

Mint ismeretes, az égi hatalmak a dolgozók karácsonyi hóellátásával az Engel és Társa nevű mennyországi céget bízták meg, megfelelő mennyiségű és

prima minőségű

havat bocsátva rendelkezésükre, azzal a kikötéssel, hogy azt legkésőbb

december 24-ig

piacra kell dobni. Engelék tárolták is a havat, azonban a drágább minőségű pelyhet

elfeketézték

olymódon pótolva a hiányt, hogy a karácsonyi hóba nagymennyiségű darát és egyéb pótanyagokat kevertek.

Igy történt, hogy az úgynevezett karácsonyi típushó szállítás után alig másfélórával olvadni kezdett, élvezhetetlen és ragacsos lett. Munkatársunk, aki nagy dohányzó, megkóstolta és undorral köpte ki a havat, amely

fogyasztásra teljesen alkalmatlan,

befolyik a cipőbe és náthát okoz.

Engelt és társait őrizetbe vették, mert az a gyanu, hogy egyéb közgazdasági bűncselekményekkel is vádolhatók. Engel lakásán 42 darab prima minőségű szárnyat találtak és 12 harsonát, az utóbbiakat valószínűleg fújta valahonnan.

Ezek után nyilvánvaló, hogy a hóesés államosítása tovább

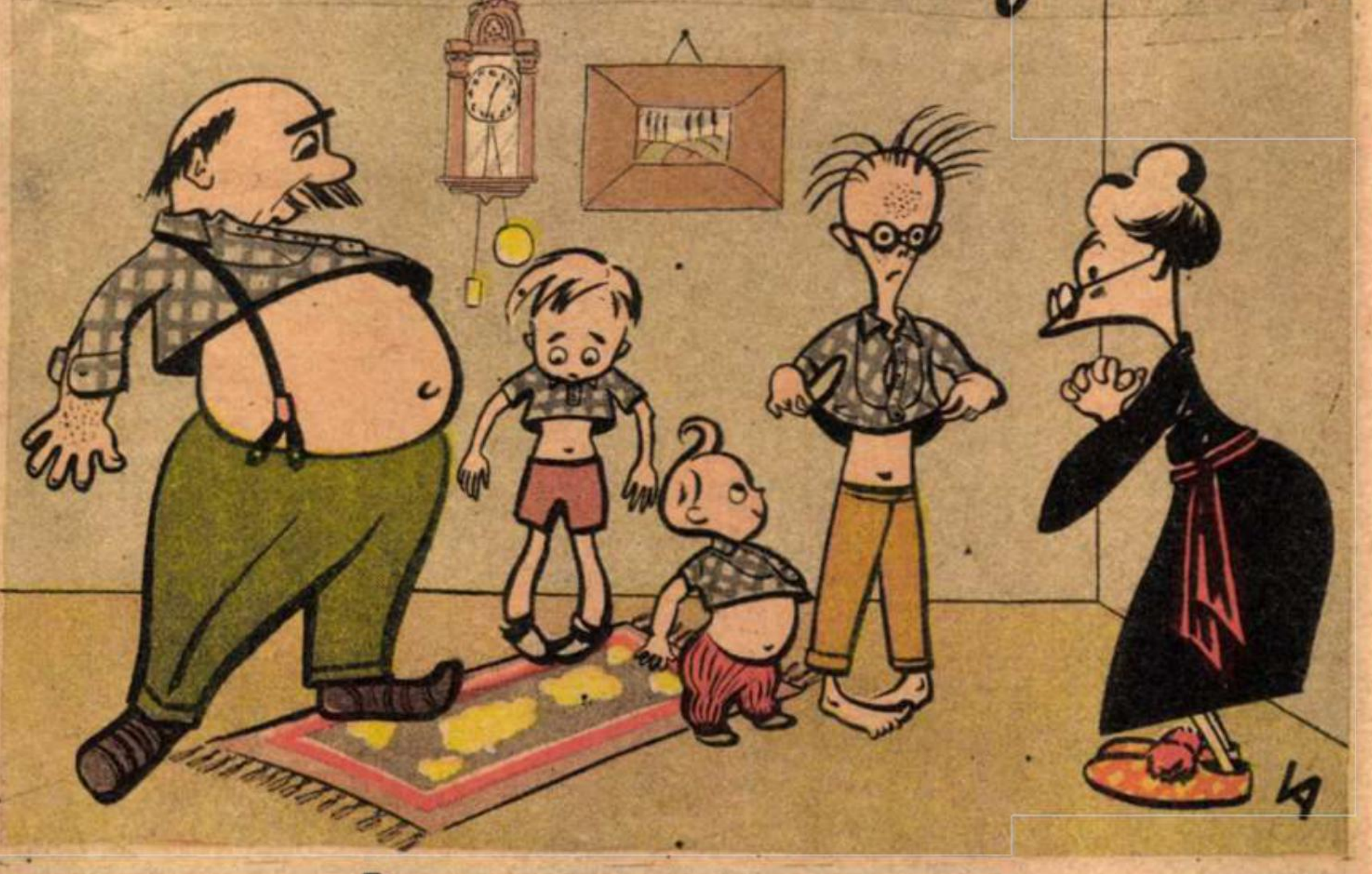
nem halogatható,

mert a spekulációnak véget kell vetni. Kiderült ugyanis, hogy Engelék az elfeketézett hó legnagyobb részét Svájcba sibolták és ott eladták lavinának.

Az égi kormány egyébként úgy határozott, hogy az átmeneti nehézségek leküzdésére bevezetik a rozslánghavat.

D. Sz.

1 textiljegy = 1 méter flanell

Egy-egy textiljegy jutott mindenkire.

Beszkárt autóbusz-szakértők Párisban

— Nézd ezt a nőt, milyen jó alváza van.
— Akkor megvesszük. Remekül fog futni a Körúton.

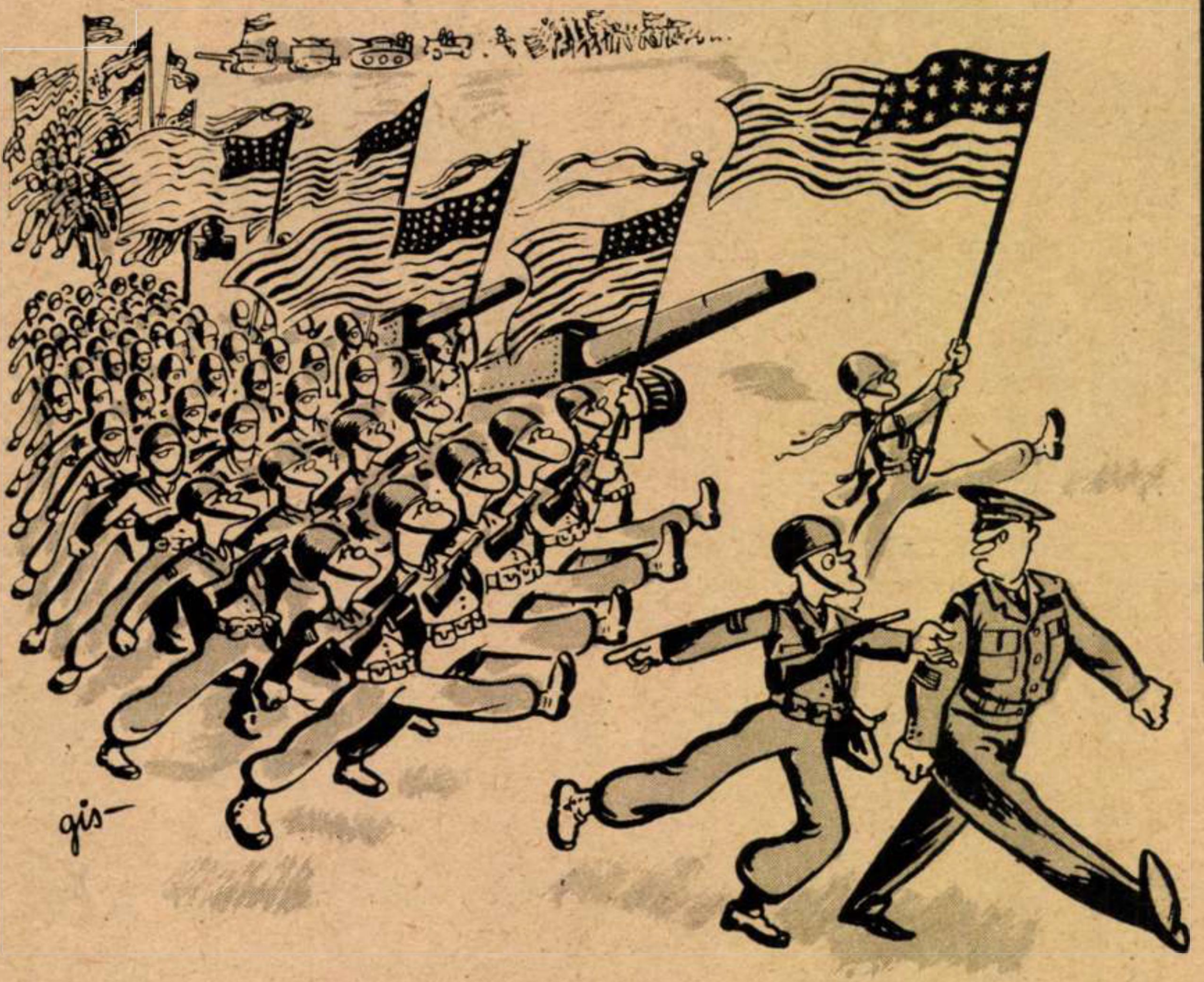
Praktikus elgondolás

A kis vidéki helység állomásfőnökétől megkérdezi valaki:
— Mondja, állomásfőnök úr, miért fekszik az állomás egy félórányira a várostól?
— Mert azt akartuk, hogy lehetőleg közel legyen a sinekhez.

Barátságos irányzat

Havlicseknek azt mondja valaki:
— *Igaz, hogy a cégnél már jobb a hangulat?*
— *Igen. Ha az ember pénzt kér, mindenki röhög.*

Amerikai idegenlégió készül Palesztinába

— Fej a szent háborúra!
— Mi ebben a háborúban a szent nekünk?
— Az olaj!

Sötét Ödön szempontja

Sötét Ödöntől megkérdezi valaki:
— Te mit szeretsz jobban, a böjtöt vagy a lakodalmat?
— A böjtöt.
— Megbolondultál? Miért a böjtöt?
— Mert a böjtben akkor eszem, amikor akarok, de a lakodalmon várni kell a többiekre.

TIPUSMENÜ

az Anyag és Árhivatal menzáján

Fekete leves
Birka á la fogyasztó
Panamakaróni
Varga-bukta

Mit szólsz hozzá, kérlekalásan

hogy milyen gyorsan elrepült ez az év?
— *Örülök neki. A sógoromnak ez tiszta haszon kérlek.*
— Miért?
— *Igy már csak négy éve van hátra, egyet letöltött.*
— Hol a kedves sógorod kérlek?
— *Vácon.*
— Hogy került oda?
— *Egy folyamodvány miatt.*
— Hogy lehetséges ez kérlekalásan?
— *Az igazolási ügye alkalmával csaláshoz folyamodott.*
— Enyje, enyje, ilyen semmiségért büntetett előéletű lesz?
— *Nono, az éppen nem.*
— De hiszen azt mondtad kérlek, hogy a váci fegyházban ül.
— *No igen, de azt mondja, olyan jó dolga van ott, hogy tulajdonképpen az nem is számít büntetésnek.*
— Apropó, hol töltötted a Szilvesztert?
— *Egy szilveszteri kabarén voltam.*
— Milyen volt?
— *Unalmas. Éjfélkor még a villany is elaludt.*
— Ezért mentem én inkább moziba.
— *Mit láttál kérlek?*
— A Diktátort.
— *Chaplinnel?*
— Nem, egyedül.
— *Én ezt a filmet nem nézném meg.*
— Miért kérlek?
— *Nem nézek meg egy Chaplint, akit Amerikából kiutasítottak. Én nem húzok ujjat a Trumannal, kérlek.*
— Tudsz valami jó rémhírt?
— *Rákosi hazajött.*
— De hiszen ez nem rémhír, ez valóság,
— *Éppen ezért rémes. Vagy te azt hiszed, jó ez nekünk?*
— Nem tudom kérlek, még nem olvastam a friss amerikai lapokat,
— *És mit hallottál, meggyógyult már Rákosi?*
— Azt mondta, már jó a lába.
— *Akkor jól nézünk ki.*
— Miért?
— *Tudod, hogy menynyire kirugott már ránk eddig is... Na szervusz kérlekalássan...,*

Ludas Matyi

Megjelenik minden csütörtökön

Felelős szerkesztő:
DARVAS SZILÁRD

Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ

Felelős kiadó:
ELEK LÁSZLÓ

Kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

Kolerajárvány Palesztinában

— Arab úr, maga miért nem harcol a zsidók ellen?
— Mert én kolerás vagyok.
— Na és kolerásan nem lehet harcolni?
— Nem. Mert megkaphatja az ellenség.

Varga István szabadságra ment

— Annyi baj legyen! Úgyis éppen menni akartam.

6 forintról 3-ra csökkentik a közlekedési bírságot

— Miért lett olcsóbb a bírság, főkapitány úr?
— Piacra dobtak egy csomó vidéki járókelőt.

SZAKSZERŰEN

— *Te komám, én leszólítom azt a nőt, te addig falazz.*

Szilveszter éjszakáján

Grand guignol

Írta: Gádor Béla

(Férj és feleség boldog összesimulásban ülnek a rádió mellett)

FÉRJ: Szóval, megint elmult egy esztendő és mi újból itt ülünk a rádió mellett.

FELESEG: És kimondhatatlanul boldogok vagyunk. Milyen jó, hogy mi sohasem veszekszünk.

FÉRJ: Mert ha ma éjjel veszekednénk, akkor az egész jövő évben veszekedés lenne nálunk... Hiába, kettesben szilveszterezni a legjobb.

FELESÉG: És a legolcsóbb.

FÉRJ: Boldogságom, csak nem akarod azt mondani, hogy a te férjecskéd smucig?

FELESÉG: Én nem használok idegen szavakat. Te zsugori vagy, életem, de azért én szeretlek. Olyannak szeretlek, amilyen vagy.

FÉRJ: Hát persze, gyönyörűségem. Ez olyan volna, mintha én a szemedre hánynám, hogy a Jóisten pénze is kevés neked.

FELESÉG: Nekem kultúrigényeim vannak, szívecském. Mert például, ha nekem nem lenne a legjobb itt veled kettesben, akkor kielégítettem volna a kultúrszomjamat és megnéztem volna a III. Richardot vagy Alfonzót.

FÉRJ: Majd jövőre, édesem, elmegyünk egy lokálba, ott szvingelhetsz és tobzódhatsz és a huszártisztek pezsgőt ihatnak a típuscipődből.

FELESÉG: Ne gúnyolódj, életkém, egy asszony néha szórakozni is akar.

FÉRJ: Semmi akadálya. Majd kinyitom a rádiót. *(Csavargatja a keresőt.)*

FELESÉG: Én emberek közé vágyom, haladni kívánok a korral.

RÁDIÓ *(megszólal): Haladjon ön is a korral,*
Süssön Váncza sütőporral.

FÉRJ: Várj, ez nem lesz jó. Mindjárt fogok valami jó zenét. *(Halk zene.)* Ugye, milyen hangulatos? Ugye szívecském, mi nem unatkozunk?

FELESÉG: Nem, drágaságom. Ha nem szeretnénk egymást, most nagyon unatkoznánk, de mi szeretjük egymást és nem unatkozunk.

FÉRJ: És főleg nem veszekszünk. Mert ha például szilveszter éjszakáján veszekednénk...

FELESÉG: Akkor egész évben veszekedés lenne nálunk.

FÉRJ: Mint például azoknál a szerencsétlen Blazsekéknál. Mit szenved az a szegény férfi attól a bestiától.

FELESÉG: Miért bestia? Azért, mert beleszeretett egy másik férfibe? Unatkozott. Én meg tudom érteni.

FÉRJ: Egy tisztességes asszony nem unatkozik. Az a Blazsek egy derék ember.

FELESÉG: Az a Blazsek egy smucig disznó. Soha nem járnak sehová. Fogadom, hogy most is otthon ülnek a rádió mellett és azt hazudják egymásnak, hogy jól érzik magukat.

FÉRJ: De nagyon véded azt a Blazseknét. Hát mondd, gyönyörűségem, te, aki tisztességes asszony vagy, te meg tudnál engem csalni, mert unatkozol mellettem? Ha, teszem azt, olyan lennék, mint a Blazsek?

FELESÉG: De te nem vagy olyan, mint a Blazsek.

FÉRJ: De tegyük fel, hogy olyan lennék, mint a Blazsek. Akkor megcsalnál?

FELESÉG: Akkor megcsalnálak. Ha olyan lennél, mint a Blazsek, akkor megcsalnálak.

FÉRJ: Hát akkor vedd tudomásul, drágaságom, hogy egy tisztességtelen, romlott nő vagy, olyan romlott, mint a Blazsekné, sőt sokkal romlottabb, mert Blazseknének Blazsek a férje, de neked én vagyok a férjed.

FELESÉG: Te pedig egy gonosz, smucig disznó vagy, olyan, mint a Blazsek, sőt olyanabb, mint a Blazsek, mert a Blazseknek a Blazsekné a felesége, neked pedig én.

(A rádióból az éjféli harangzúgás hallatszik.)

FÉRJ: Én pedig azt mondom, szívecském, hogy most már elég volt és ha nem voltál még szilveszterkor pofonvágva, hát most leszel.

FELESÉG: Aljas goromba fráter! *(Sír.)*

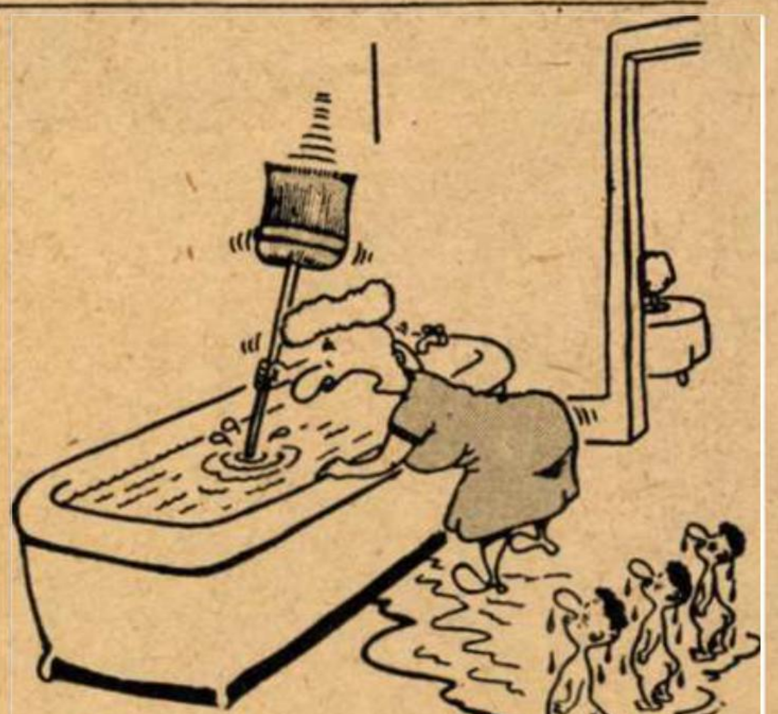
FÉRJ: Erkölcstelen, züllött, léha perszóna!

(A harangok zúgnak, az asszony sír A rádiószpiker friss, vidám hangon megszólal):

SZPIKER: Boldog újesztendőt kívánunk kedves hallgatóinknak.

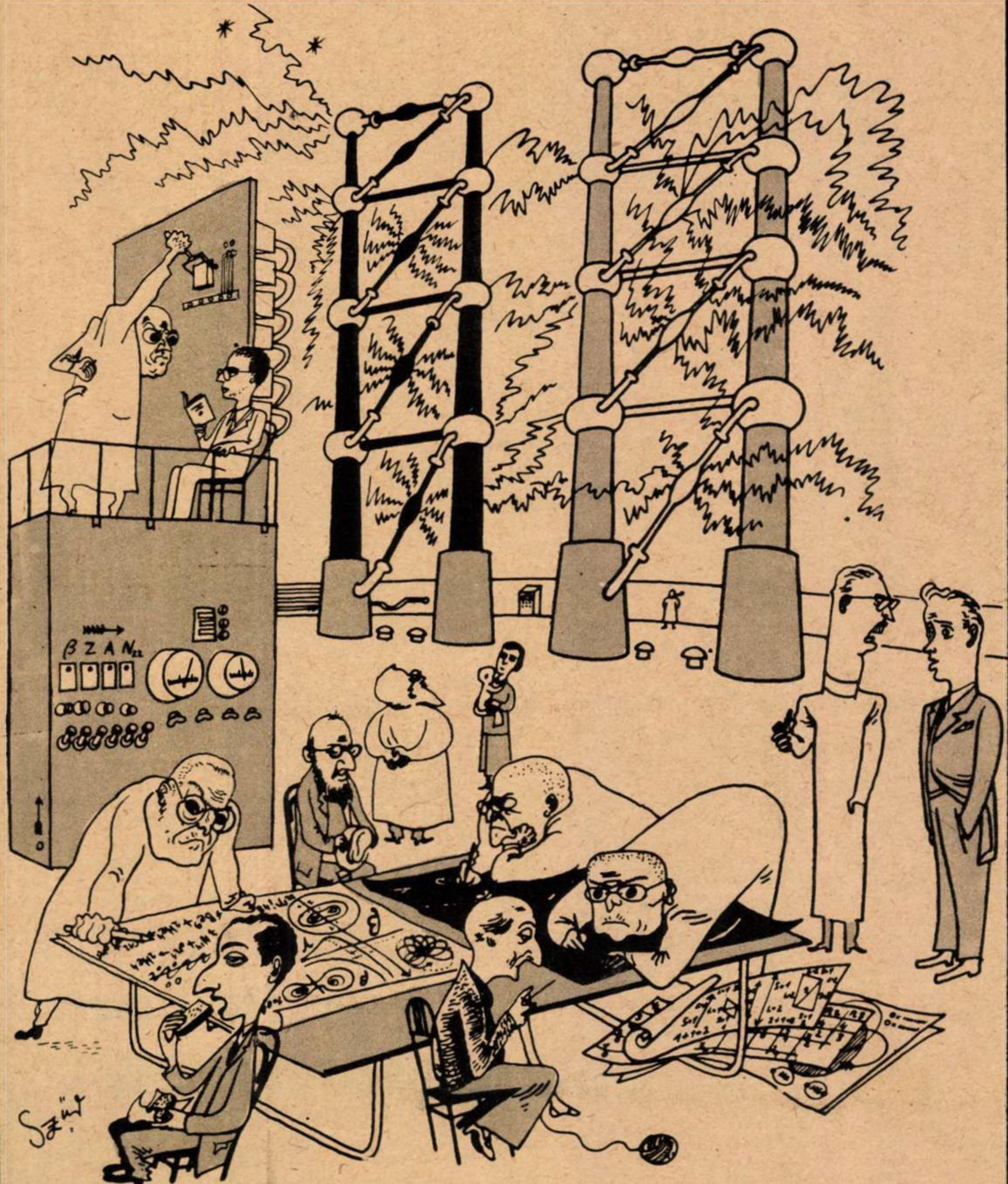
FÜGGÖNY.

Tiszta röhej

— Hát ez mulatságos! Meg mertem volna esküdni rá, hogy négy gyereket tettem be a vízbe...
(Saturday Evening Post)

Ötszáz náci tudós dolgozik Amerikában

— Hát ezek a zsidók mit keresnek itt az atombomba-laboratoriumban?
— Ezek azért vannak itt, hogy ambicionálják a munkát.

Demokrata utas

— Mit akar, öregem? Fejedelmi borravalót kapott.

— Fejedelmi borravalót? Ötven fillért adott.

— Na és? Van fogalma, mit keres ma egy fejedelem?

X — X — X — X — X

Kenyérprobléma

PÉKNÉ: Te Lajos, ezt a segédet mégis ki kell rúgni! A maj kenyerünk már megint **n e m e h e t e t l e n.**

Újabb pénzhamisítás

A közönség megdöbbenve tapasztalta, hogy hamis kétfilléresekkel árasztották el a piacot, a Lehel-piacot éppen úgy, mint a Garay-piacot. A nehézség abban rejlik, hogy a valódi kétfilléreseket senki sem ismeri és így igen nehéz megismerni a hamisítványokat. Az elvetemült és haszonleső pénzhamisítók műhelyét is leleplezték már. Nyolc hatalmas földalatti gyárépületben, vizierő fölhasználásával gyártják a kétfilléreseket és naponta már 8—10 kétfillérest tudnak kihozni. A rendőrség leleplezte a pénzhamisító bandát. Most folynak a tárgyalások, a Pénzverde nagyobb megrendelést akar eszközölni az elvetemült bandánál.

Hidvéghy Ferenc:

A magyar gyáros

(Petőfi után)

Őseimnek GyOSz-tagsága
S kormányfőtanácsossága
Vitrinemben benn ragyog,
Én magyar gyáros vagyok.

Munkátlanság csak az élet,
Jól élek én, mert henyélek
A prolié a dolog,
Én magyar gyáros vagyok.

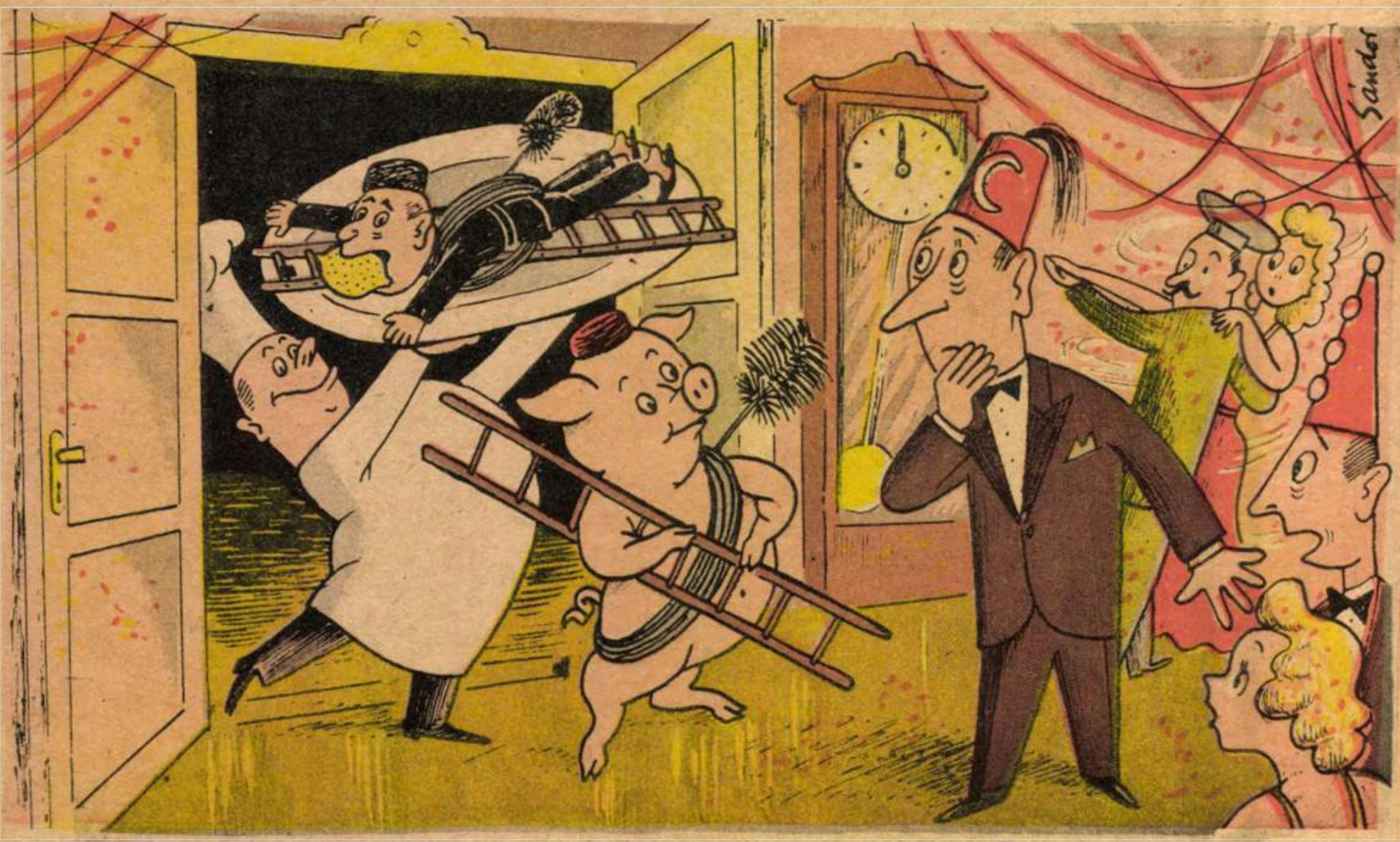
Pénzt tán új hidakra adjak?
S bankbetét nélkül maradjak?
Egy fityinget se adok,
Én magyar gyáros vagyok.

Van nekem egy tudományom
Ebben párom ritkán látom:
Szabotálni jól tudok,
Én magyar gyáros vagyok.

Angol tőke: ez az álmom,
Éltem, ha átszabotálom,
Mennybe visznek angolok,
Én magyar gyáros vagyok.

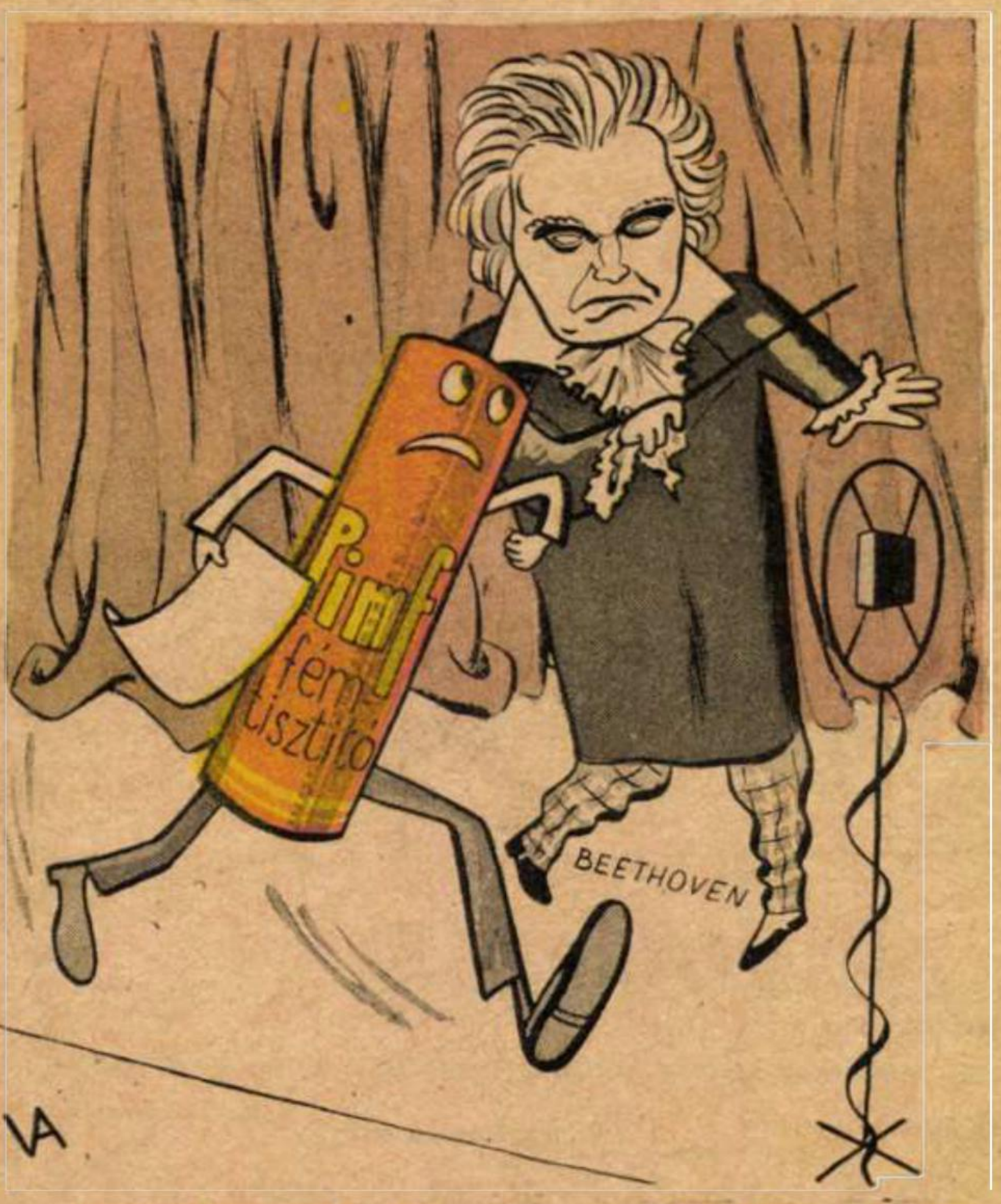

A szilveszteri rumliban

— Te jó ég, a konyhában elcserélték a kabalákat!

Rangsor a mikrofon előtt

Pimf fémtisztító: Menjen innen Beethoven úr, most én következem.

Ijesztően fejlődik a Toto..!

A kedvelt totojáték alig pár hét alatt meghódította hazánkat és bevonult a történelembe. A toto naponta ezreknek és ezreknek adja vissza az életkedvét, sőt néha az űrlap árát is, Népszerűsége elképesztő, alig van már ember, aki így vagy úgy, de valamiképen ne mérgelődött volna miatta.

A toto lehetőségei káprázatosak.

Száraz szakértők megállapításai szerint, ha az eddig tapasztalt fejlődést valami meg nem zavarja, akkor 1948 tavaszán már

45—50 millió magyar

fog hetenként a toton játszani és hazánk lakosságának egyharmada, mintegy 3 millió ember fog kenyérhez jutni a találatok megszámlálása révén. A totot a kormányzat is támogatja és bátorítja, Máris tervbevették egy, államilag képzett totoiskolai tanárok vezetése alatt álló

totoközépiskola

felállítását, ahol egészséges gondolkozású, találatbiztos totonemzedék fog felnőni,, olyan nemzedék, amely tudni fogja kötelességét és a világ centercsatárainak névsorát.

A totoügyi minisztérium felállítása már az elkövetkezendő napokban várható. A miniszter valószinűleg Szvicsek Pisti, a Honvéd-utcai polgáriiskola tizenkéttalálatos tanulója lesz. Az államtitkárok kérdésében még nem tudtak a pártok megegyezésre jutni, ezt a kérdést az Arsenal—Manchester kézilabdamérkőzés eredményétől teszik függővé.

Újévi dilemma

Sötét Ödön szobalánya újév reggelén azt mondja a szakácsnőnek:

— Terus néni. adjon tanácsot, mit tegyek?

— Mi baj?

— A nagyságos úr szigorúan meghagyta, hogy reggel 7-kor keltsem fel.

— Na és?

A szobalány kétségbe esett arcot vág:

— És most 7 óra van és még le se feküdt.

Disszidens vicc

Az egyik külföldre disszidált diplomata nagybeteg. Magához hivatja Andaházy Kasnyát és elhaló hangon suttogja neki:

— Van egy 12 személyes arany evőeszközkészletem, amelyből három darabot elloptak. Ha meghalok, rádhagyom ezt a készletet.

— Miért éppen rám? — kérdi meghatottan Andaházy Kasnya.

A diplomata visszaroskad a párnájára és alig hallhatóan nyögi:

— Hadd legyen együtt a komplett készlet.

Dohányért MINDEN ELADÓ

100 millió cigarettáért cserélt gazdát Ausztria

Ismeretes, hogy az amerikai haderő milyen nagyszabású vásárlásokat eszközölt Ausztriában. Mivel a dollárt a Marshall-terv céljaira tartalékolják Amerikában, a schillinget pedig nem lehet szívni, a vásárlások cigaretta-valutában történtek. Fél csikkért már jó nőt lehet kapni Bécsben, a pencillint kell csak külön megfizetni, de nem drága a neosalvarsan sem. Tíz Chesterfieldért már jó műkincset lehet kapni, százért régi kastélyt szökőkúttal, kétszázért kisebb. négyszázért nagyobb csúcsot, legföljebb gleccserért külön kell még fizetni. A Grossglocknert egy chicagói trafikos vette meg 800 cigarettáért. A Duna osztrák szakaszát is elszívták már az osztrákok, s az amerikai dohánykereskedők remélik, hogy hamarosan füstbemegy az osztrák függetlenség is.

Lapzártakor értesültünk, hogy a Missouri Bagó Tröszt ajánlatot tett az osztrák kormánynak. 100 millió cigarettát ajánlottak fel egész Ausztriáért.

A tárgyalások még folynak, de a folyósított előlegre már rágyujtottak. Gyujtogató van elég Ausztriában.

PESTI ESET

Prognózis 1948-ra

Egy férfi, akinek egyelőre őrizzük meg inkognitóját, reggel 9 órakor megjelenik az egyik pesti adóhivatalban, türelmesen beáll a várakozók közé és délig vár, amíg rákerül a sor. Türelme elnyeri jutalmát, végre mégis odajut az egyik tisztviselő elé, aki megkérdezi tőle:

— Mit óhajt?

— Én, kérem, szabadságot szeretnék kérni.

A tisztviselő meglepődve kapja fel a fejét:

— Kicsoda ön?

— Kredenc Jenő kereskedő vagyok.

A tisztviselő most már méregbe jön:

— Viccel velem, uram?

— Dehogy viccelek, kérem.

— Hát akkor miért tőlünk kér szabadságot? Hiszen ön nem nálunk van alkalmazásban?

Kredenc Jenő bólint:

— Igaz, igaz, de a legutóbbi kivetésből úgy látom, hogy újév után már csak az adóhivatalnak fogok dolgozni.

Három királyok

Marshall, Bevin: Tulajdonképpen hova megyünk?
Molotov: Én mindenesetre ezután a csillag után megyek.

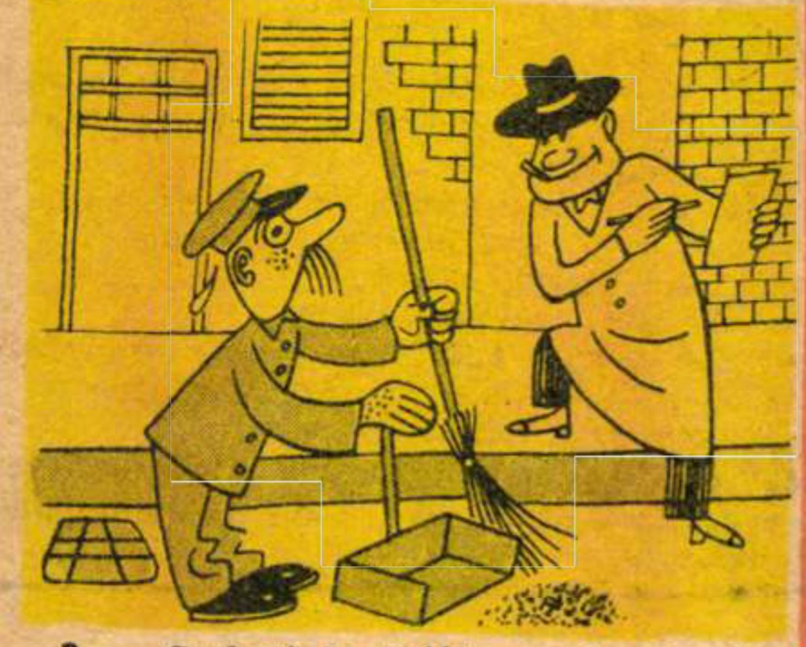
közvéleménykutatás

1. — Véleménye szerint helyes, ha a gyermeket testileg megfenyítik?

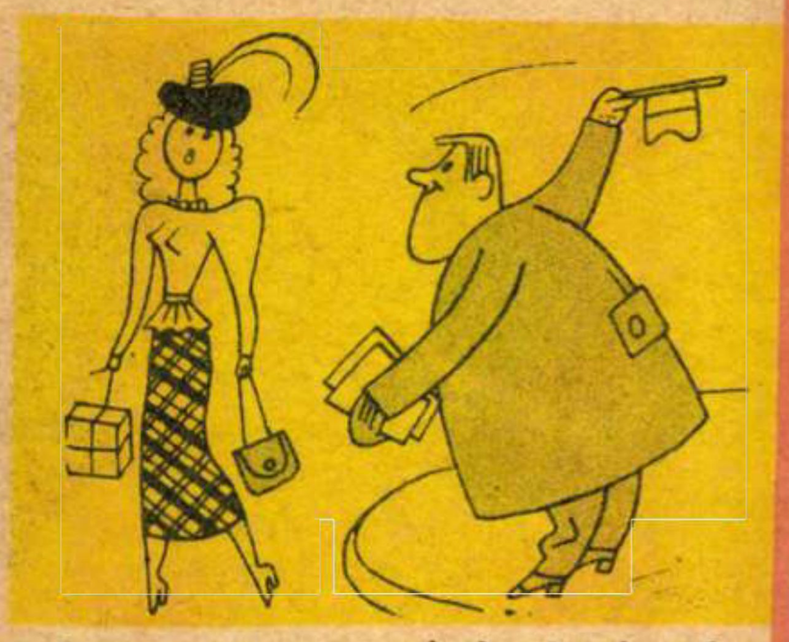
2. — Mi a véleménye a típusmenüről?

3. — Szokott ön sajátmaga is takarítani?

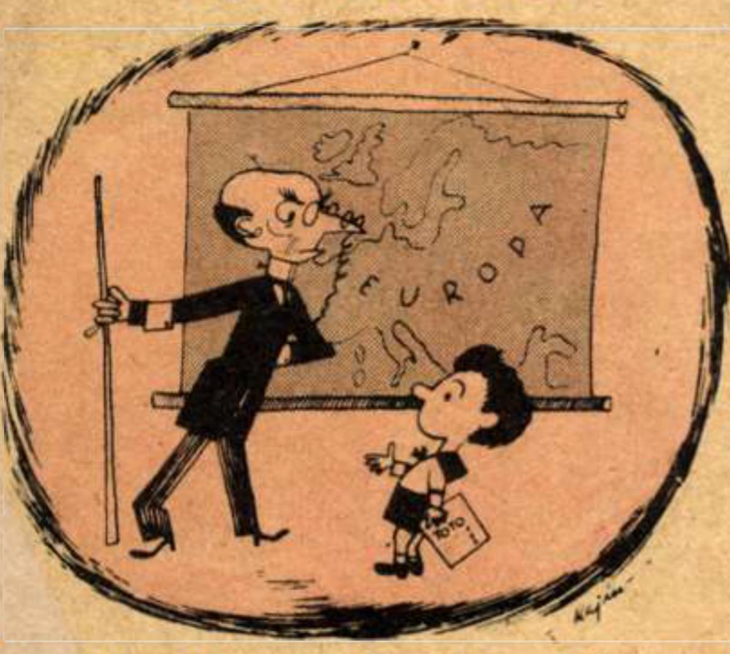

4. — Szereti-e, ha az autójába rádió van beszerelve?

5. — Asszonyom, mit hord szivesebben: nadrágszíjat vagy hózentrágert?

Sportnyelven

— Mondd meg fiacskám, hol van Liverpool?
— Jelenleg a 7. helyen, mert kikapott a Manchestertől 2:0-ra.

PÉLDÁZAT arról, hogy nem kell mindent szószerint érteni.

Egy törvényszéki tárgyaláson Gugyerák Jenő 17 éves tanut szólítja elő az elnök.

Jenőkén egy kabát van, amelynek ujja majdnem a földig ér, továbbá egy nadrág, melynek alsó szárát nyugodtan kiadhatná nyaralónak a kalapja viszont az álláig ér le.

A bíró haragosan kiált rá:

— Micsoda ruházatban jelenik meg maga a bíróság előtt?

— Kérem szépen — mondja Jenőke szepegve és átnyujtja a bírónak az idézést — itt az áll, hogy jelenjek meg tanunak az apám dolgaiban.

PÉLDÁZAT arra, hogy a reakció álmai hogyan válnak valóra.

Karpinec meséli barátjának:

— Mielőtt megházasodtam, arról ábrándoztam, hogy egy nagy kastélyban fogok lakni és harminc cselédem lesz.

— Az ábrándok sosem válnak valóra — mondja a barátja.

— Pedig az én ábrándom részben valóra vált.

— Hogy-hogy?

— Igaz, hogy csak egy kis lakásom van, de már eddig legalább harminc cselédünk volt.

PÉLDÁZAT arról, hogy miért jó, ha a rendőrség éber.

Malcsákné meséli barátnőinek:

— Képzeljétek, ma éjjel valami gyanus zajra ébredek, villanyt gyujtok és egy lábat látok mozogni az ágy alatt.

— A betörő lába volt? — kérdik.

— Nem, a férjemé.

— Hát az hogy lehet?

— Úgy, hogy ő már előbb hallotta a zajt és ijedtében az ágy alá mászott.

PÉLDÁZAT arról, hogy milyen lehetett az az érzelem, ami a PDP frakciót egymáshoz fűzte?

A gazdag Fuszek lány megkérdezte a vőlegényétől:

— És mondja, Jenő, maga tényleg nem tudna nélkülem élni?

A vőlegény vállat vont:

— Nem mondom, hogy nem, de mindenesetre sokkal nehezebben.

PÉLDÁZAT arról, hogy Schlachta Margit tulajdonképen mennyire reakciós?

Siáknak nagyon reszket a keze, elmegy az orvoshoz. Az orvos megvizsgálja és így szól:

— Maga, barátom, nagyon sok sört iszik.

— Nem mondhatnám, — feleli Siák — az ebédhez megiszom két pohárral és a vacsorához megiszom két pohárral.

— Na, ez nem sok. De bort is iszik.

— Nem sokat. Délelőtt megiszom egy üveggel és délután megiszom egy üveggel.

— Na de pálinkát is iszik.

— Hát igen. Esténként megiszom két-három deci pálinkát.

— Na látja, — mondja az orvos — ettől reszket a keze.

— Hála Istennek, — mondja Siák — már féltem, hogy attól az üveg konyaktól reszket, amit elalvás előtt az ágyban megiszok.

PÉLDÁZAT arról, hogy a demokrácia nem fél a fasisztáktól.

Lacikát figyelmezteti a papája:

— Lacika, ha almát eszel, vigyázz a férgekre.

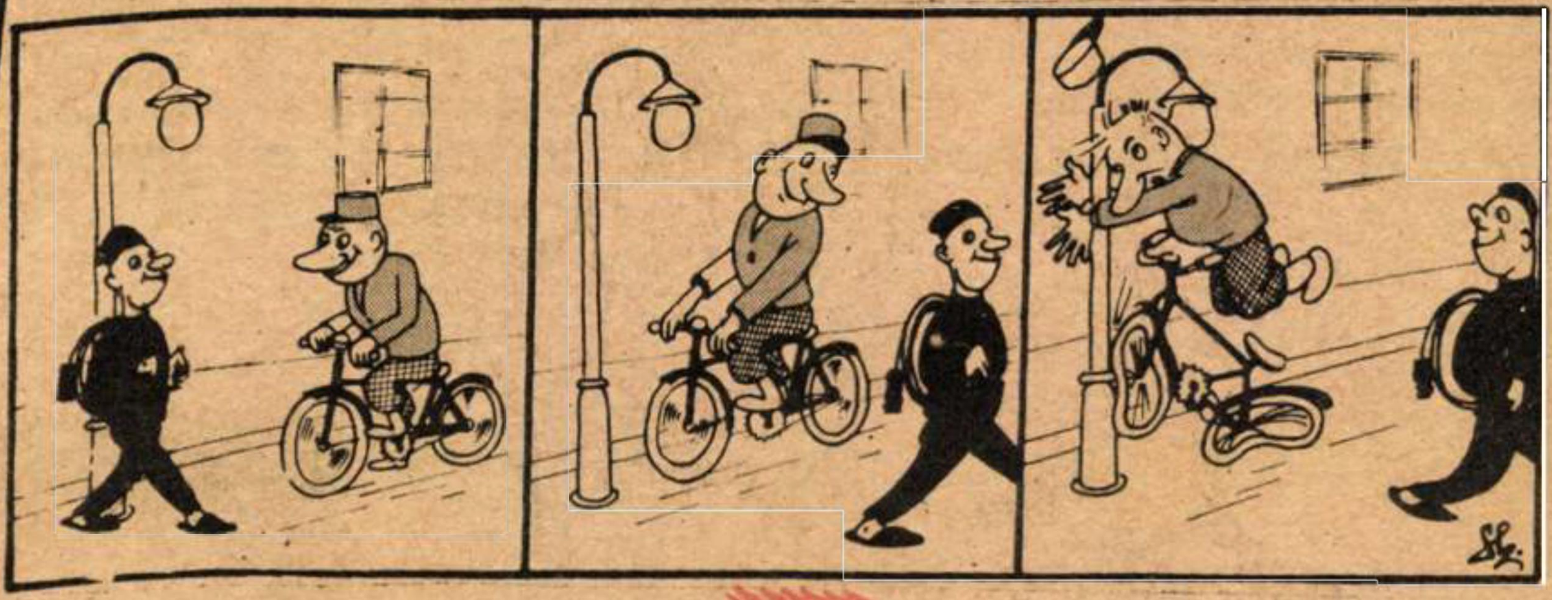
— Apukám, — mondja Lacika — ha én almát eszem, a féreg vigyázzon én rám.

Szilveszter a kultuszban

ORTUTAY: Én már kipucoltam a kéményt, most maguk is pucolhatnak!

Kéményseprőt látni szerencse

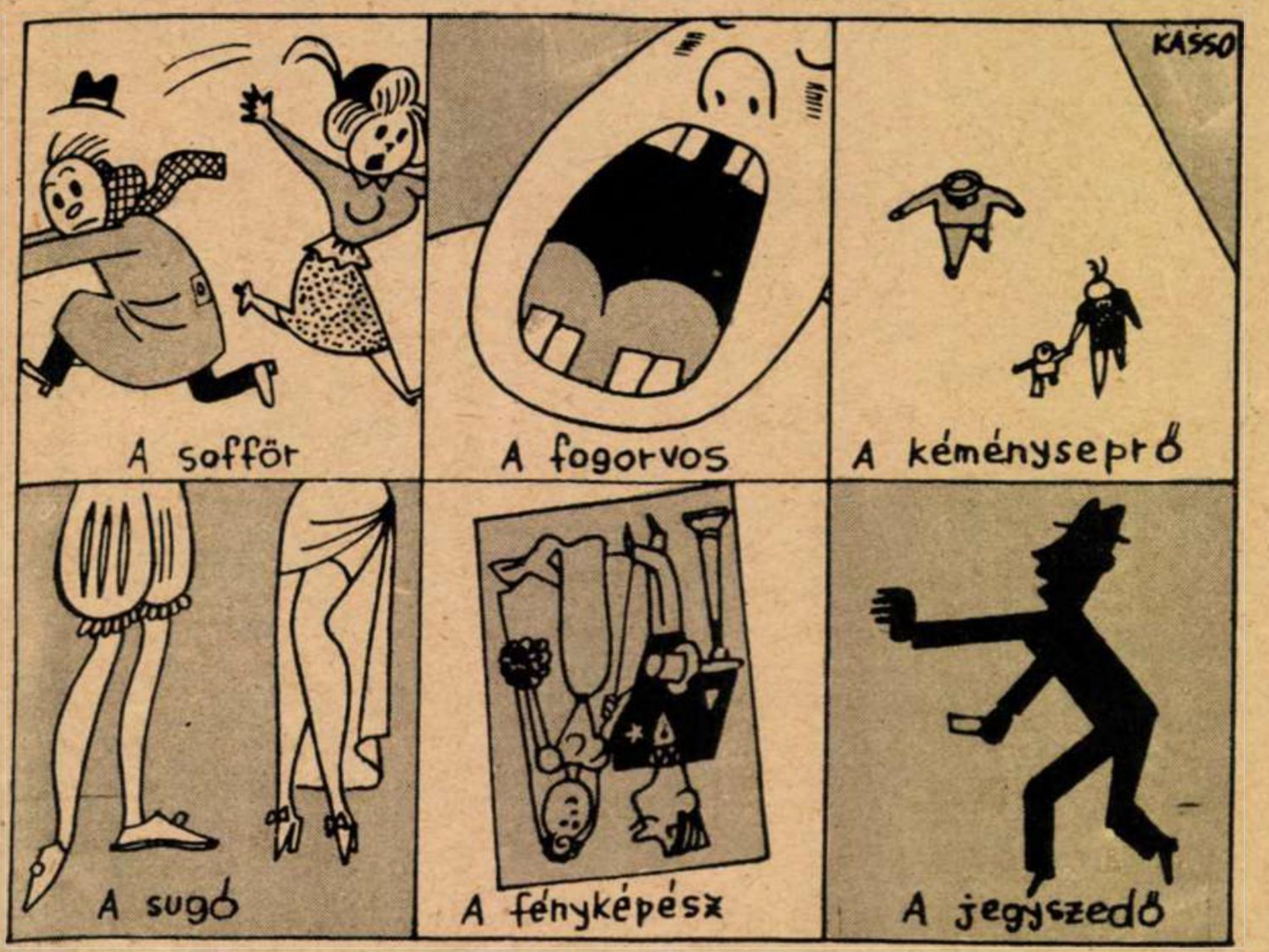

Diktátorok

Chaplin: Nem értem, miért pont engem üldöznek Amerikában?

Hogyan látja az embereket . . .

Mikor lesz a világ vége?

Most, hogy a világ ismét egy évvel öregebb lett, minden józan ember agyában felvetődik a gondolat, hogy mikor lesz már vége a világnak. A magunk részéről nem tudunk erre a kérdésre pontos választ adni, de mindenesetre beszereztük a szükséges információkat.

Mindenekelőtt egyházi vonalon érdeklődtünk.

— A kérdés teljesen idejétmulta és nevetséges — nyilatkozott az illetékes hely — Szent Aladár, a wormsi katedrális sekrestyése ugyanis már annakidején megjósolta, hogy a Világvége Kr. u. 1886-ban fog bekövetkezni özöntűz következtében. Eszerint tehát jelenleg már 61 évvel vagyunk a világ megsemmisülése után . .!

A válaszban nem tudtunk megnyugodni, mert bizonyos ellentmondásokat véltünk felfedezni benne. Ezokból meginterjuoltuk Mec Cegneit a világhírű, new-yorki atomtudóst is.

— Nem akarok senkit biztatni — jelentette ki az agg lángész —, de a Világvége már nem lehet messze. Ha az Ur elég erőt ad nekünk és a kongresszus is hozzájárul ahhoz, hogy tökéletesítsük felfedezéseinket, akkor nem adok rá pár évet és sikerül végetvetnünk a világnak . .! Persze rajtunk kívül álló okokból kitolódhat a dolog, ilyesminek sajnos ki vagyunk téve . . .

A MODERN TOLDI MIKLÓS

. . . Akkor fogja John Bull, jót kanyarít véle
S nagyot üt az arabbal a zsidó fejére.

Tünde védőjét megverték a Népbíróságon

— Helyet az ügyvéd úrnak!

PÉLDÁZAT arra,

hogy mért esik rosszul a pfeifferistáknak, ha volt vezérüket szidják.

Kabelács azt mondja Malcsáknak:

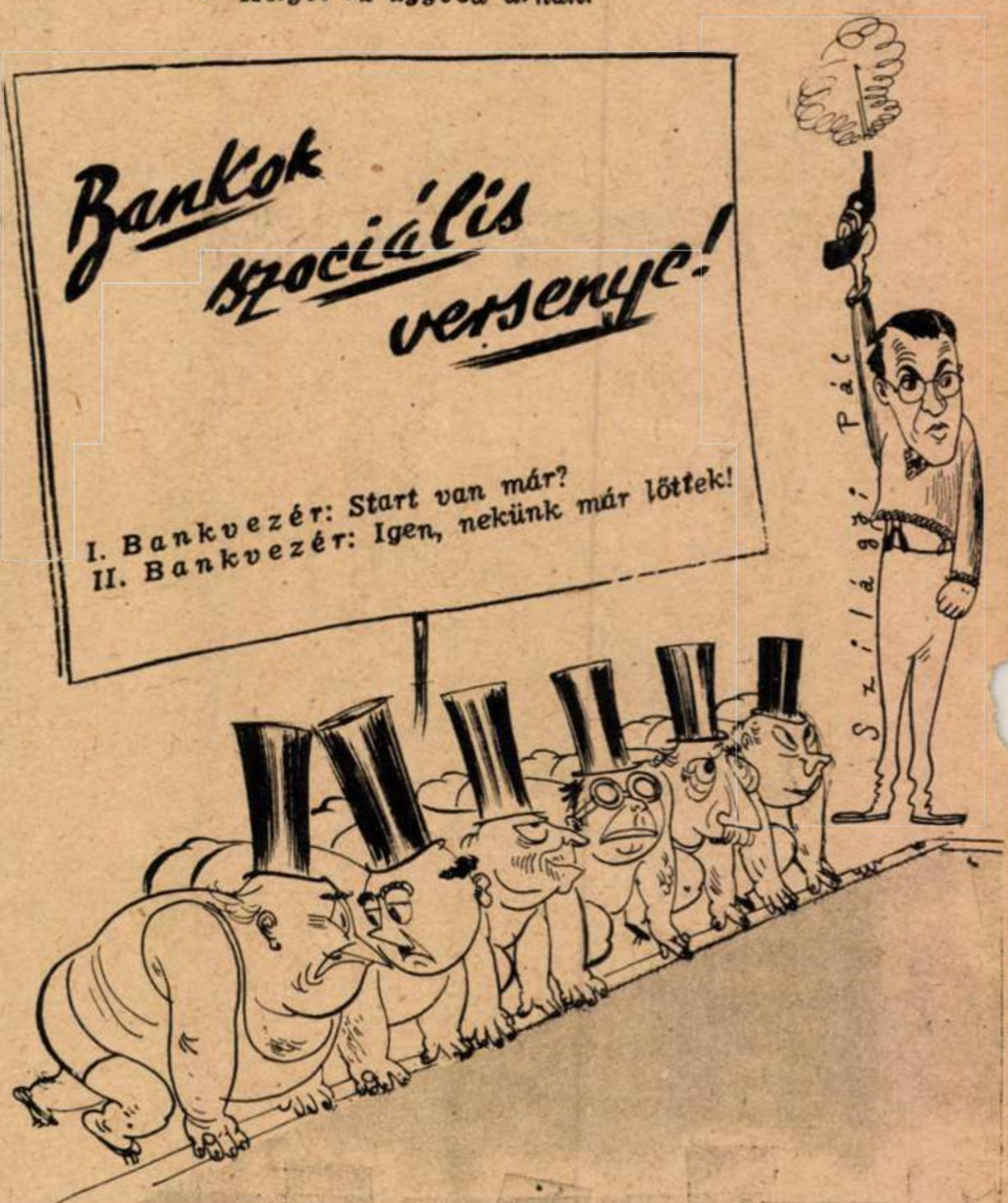
— Az Istenért, hogy vehetted el ezt a nőt? Hiszen púpos, ragyás és sánta.

— Nézd — mondja Malcsák — ha neked nem tetszik a feleségem, ne nézz rá, de azt kikérem magamnak, hogy az én gusztusomat is elvedd tőle.

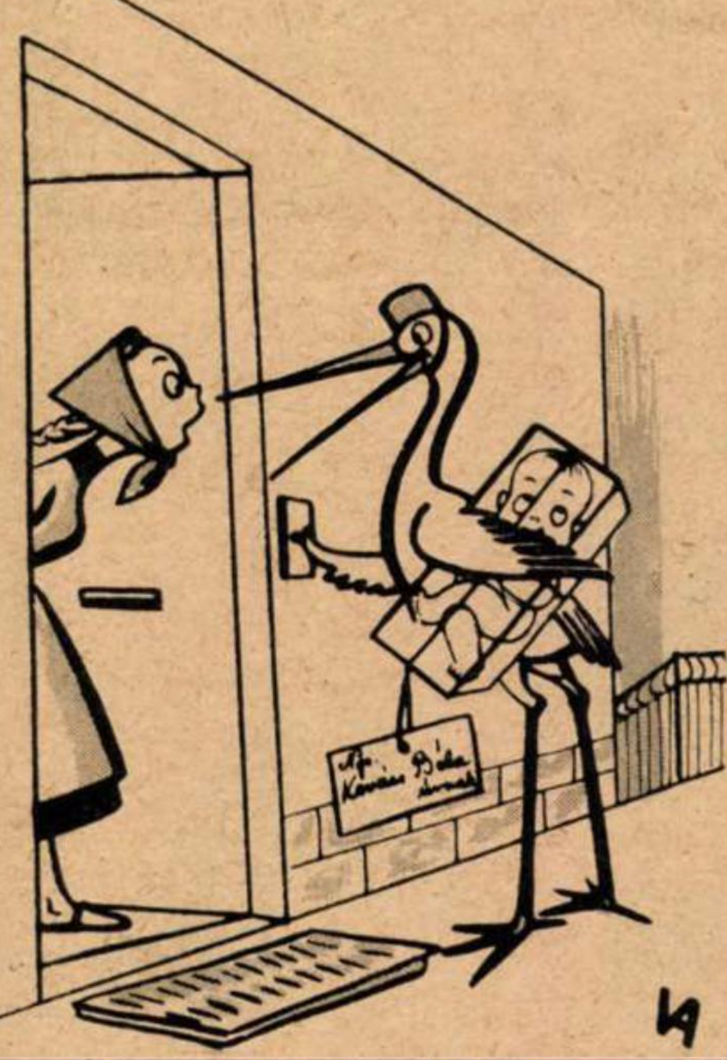
Klasszikus sorok egy trafikos panaszkönyvéből

Bankok szociális versenye!

Korszerű gólyamese

— Gyereket hoztam, kérem.
— Honnan származik?
— Azt nem mondhatom meg, mert én katolikus gólya vagyok.

A humorista otthonában

(Megkésett karácsonyi vicc)

Darvas Szilárd: *Megírtad már a levelet a Jézuskának, Lacika?*
Lacika: *Igen, papa, csak a poén hiányzik.*

Téli ötlet

Sötét Ödönt megszólítja a Váci-utcában egy ismerőse:

— Mit szól hozzá, Sötét úr, milyen hideg van. Lehet vagy minusz nyolc fok.

Sötét Ödön elgondolkozik:

— Na, ha ilyen hideg van, akkor bemegyek ide az eszpreszóba és rendelek egy bundás-kenyeret.

Ujévi instrukció

Sötét Ödön Szilveszter este azt mondja a szobalányának:

— Ha holnap jön valaki boldog újévet kívánni, mondja meg, hogy én is boldog újévet kívánok.

— Igenis, és az újévi borravaló?

— Azt csak fogadja el kérem.

Szilveszteri program.

Írta: KISHONT FERENC

Maholnap itt az Ujév és nekünk, Évikének meg nekem még nincs programmunk. Mondanom sem kell, hogy ez milyen nyugtalanító dolog. Az ember megszokta, hogy Szilveszterkor programmot csinál, barátaival elmegy valahova, ahol csakhamar emelkedett hangulat keletkezik, amely később autómatikusan a tetőpontra hág. Ez így szokás.

Mondtam is a feleségemnek, mert hiszen ő az Évike, hogy kellene valamit csinálni.

— Hívjuk meg hozzánk Auerékat! — ajánlottam — Barátaink és azért rendes emberek is . . . Azt hiszem ez a legegyszerűbb és legkényelmesebb megoldás.

— Nem. — így Évike — Sokkal egyszerűbb és legkényelmesebb volna, ha ők hívnának meg bennünket. Semmi kedvem sincs díszvacsorát készíteni. Majd azt mondjuk nekik, hogy hozzánk nem jöhetnek, mert — mittudomén — nálunk rosszak a kályhák, nem lehet befűteni . .,

Beláttam, hogy igaza van. Csakugyan sokkal logikusabb, ha Auerné készül egy héten keresztül a Szilveszterre, mintha Évike töri magát. Még aznap felkerestem Auer Gusztiékat. Nagyon örültek, mikor megkérdeztem, hogy nem akarják-e az Ujévet velünk tölteni.

— Kész örömmel — mondta Gyuszi — Mi is éppen ezen gondolkodtunk . . .

— Nagyszerű!

— Juj de örülök! — lelkesedett Auerné is — De meg kell jegyeznem, hogy nálunk sajnos elromlottak a kályhák, nem lehet befűteni . . .

„Aljas, hazug gazemberek!" — villant át az agyamon és csak erős önuralmam akadályozta meg, hogy el ne sápadjak.

— Érdekes — makogtam, mint egy csapdába esett hód — nálunk is rosszak a kályhák . . .

Éreztem, hogy ez most milyen ostobán hangzott. Auerék gúnyosan tekintettek egymás szemébe.

— Ugy hallottam, hogy az egész kerületben rosszak a kályhák — próbáltam valószinűsíteni a dolgot — Talán a vezeték lehet rossz . . .

Kellemetlen csend ereszkedett alá. Gyuszi furcsán nézett rám.

— Értelek . . ! — mondta végül — Milyen szerencsétlen szituáció!

— Nagy kár . . .

Ekkor Gyuszi a fejéhez kapott, mert remek ötlete támadt. Azt ajánlotta, hogy vonjuk be ujévi programmunkba Viliéket is, mert utóvégre a barátaink ők is. Rögtön igazat adtam neki.

Félóra mulva már Viliéknél voltunk.

— Te! — mondtam Vilinek — Nem akartok véletlenül Szilveszterkor velünk lenni? Csoda jó lenne!

— Hozhatunk villanykályhát is, ha esetleg baj lenne nálatok a fűtéssel. — tette hozzá igen diplomatikusan Gyuszi, mire Vili megtört.

— Jó. — ezt mondta, de meggyőződés nélkül — Gyertek hozzánk . . .

— Viliii . . ! — sivított hirtelen egy nő hang a konyhából, mire Vili azt mondta: „pardon, a feleségem hív!" és kiment egy pillanatra. Feszült csendben, rossz előérzettel eltelve vártuk visszatértét.

És Vili csakugyan kissé bizonytalan léptekkel tért vissza.

— Hányadikára is esik Szilveszter? — kérdezte összeráncolt homlokkal.

— Január elsejére.

— Oh én marha . . ! — kiáltott erre fel — Elfelejtkeztem róla, hogy elsején festik a lakásomat . .! Nem lehetne talán egyiketekhez menni? Hisz oly mindegy!

Gyuszi megnémult a dühtől, ezért én magyaráztam el neki a fatális esetet a kályhákkal. Vili megbocsájtóan nézett ránk, mert alapjában véve jó fiú volt.

— Értelek benneteket! — mondta — De azt hiszem mi egy kicsit önzőek vagyunk. Ödönékre is gondolhatnánk, utóvégre jó barátunk, nem igaz? Töltsük velük az Ujévet . .!

Mi hárman nagyon jól megértettük egymást. Másnap meglátogattuk Ödönéket.

— Mit szólnátok egy szilveszteri murihoz? — kérdeztük tőlük kedvesen, mire azonnal felragyogott a szemük.

— Óriási lesz! — kiáltott fel Ödön — Mindnyájan el fogtok hozzánk jönni . . !

— Ugy van! — helyeselt az asszony még külön is — A vendégeink lesztek!

Értetlenül néztünk össze Vilivel és Gyuszival.

— Itt valami félreértés lesz! — mondtam lelkiismeretesen — A kályhák jók?

— Kifogástalanok.

Kellemetlen, bizonytalan érzés lett urrá rajtunk.

— És a falak? — bugygyant ki Vili száján — Nem akarjátok kifesteni?

— Szó sincs róla! — így Ödönék — És ne is akarjatok kifogást találni! A Szilvesztert nálunk töltitek, ehhez ragaszkodunk . .! Csak arra kérlek titeket, hogy ételt, italt hozzatok magatokkal, mert nálunk a gázszolgáltatással sajnos baj van . . .

KIS PANOPTIKUM

Irja: Tabi László

A jóakaratú ember

A jóakaratú ember a 29-es villamos perronján állt, orra alatt tömött fekete bajusszal. A nénike, aki nem tudta, hol kell leszállania annak, aki a Tüdő-térre igyekszik, bent állt a kocsi közepén. A nénike tehát a kalauzhoz fordult és halkan megkérdezte tőle:

— Hol szálljak le a Tüdő-térhez, kalauz úr kérem?

A jóakaratú ember meghallotta a kérdést és azonnal befurakodott a kocsiba a nénike mellé. Mielőtt a kalauz bármit is szólhatott volna, azt mondta a nénikének:

— A harmadik megállónál szálljon le nénike, ott balra be kell fordulni a Csatáng-utcába, ott újra balra a Suhajda-közbe, az beletorkollik a Tüdő-térbe.

A nénike hálás köszönetet rebegett, de a jóakaratú ember — le.ntve több más utast, akik szintén meg akarták magyarázni — tovább beszélt:

— De, ha a negyedik megállónál száll le, az is jó. Ebben az esetben át kell vágnia a Kupec-téren, ott jobbra be a Pók-utcába, onnan az első keresztutca balra a Mereskovszkij-utca, az is beletorkollik a Tüdő-térbe.

A nénike megtörülte könnyező szemét és kezet akart csókolni a drága jó embernek. Az azonban elhárította a kézcsókot és azt kérdezte:

— Tüdő-tér hányba igyekszik nénike?

— Tüdő-tér hetvenkettőbe.

— Aha. Akkor viszont legjobb, ha a második megállónál száll le, átszáll a 98-as ingajáratra, arról leszáll a Streptomycin-utcánál, ott lemegy egészen a Blahula György-utcáig, abból nyílik a Suhajda-köz, ami beletorkollik a Tüdő-térbe.

A nénike erre bőgni kezdett és térdrehullt, hogy a jóakaratú ember térdeit átkarolva megköszönje a pontos tájékoztatást. De a jóakaratú ember szeliden elhárította az elismerést és így folytatta:

— Ha azonban a legrövidebb úton akar menni nénike, akkor szálljon le a következő megállónál, ott felszáll a 67-es autóbuszra, azzal elmegy a Prepatics-utcáig, ott felszáll a 73/c villamosra, megy két megállót, ott leszáll, befordul...

Eddig jutott el a jóakaratú ember, amikor a nénike hangosan felzokogott és elájult. A villamoson pánik támadt, a kalauz lecsengette a kocsit.

— Telefonálni kell a mentőkért! — süvítette a jóakaratú ember. Azzal legázolva mindenkit, leugrott a villamosról taxiba vágta magát és hazament vacsorázni.

Bánatos út...

Beszélgetés Blum elvtárssal a harmadik útról

A Ludas Matyi, a fogalmak régi tisztázója, elküldte legügyesebb politikai filozófusát *Blum* Leóhoz, a francia szocializmus amerikai ágának ideológiai vezéréhez és megkérdezte tőle, hogy mi is az a harmadik út.

— *Hm,* — felelte hosszú hallgatás után s megsimogatta arcán azt a forradást, amelyet a háború alatti német látogatása alkalmával emlékül kapott Oberscharführer *Pifkétől*, az ismert koncentrációs lágereológustól.

— *A harmadik út,* — folytatta — *se jobb, se bal. Se hideg, se meleg. Se hús, se hal. Se ilyen, se olyan. Se se!*

Ránknézett seszínű szemével. A szobában nem volt se hideg, se meleg. *Blum* elvtárs így folytatta:

— *A fontos az, hogy nekünk nem kell sem ke let, sem azok, akiknek nem kell Amerika. Mi híd akarunk lenni Nyugat és Kelet között, vagyis Nyugatamerika és Keletanglia között. Nekünk a Marshall-terven kívül nem kell sem ez, sem az.*

— És mi van a világnézettel? — tettük fel a kérdést.

— *Hát ez az! Mi az arany középúton állunk. Nekünk nem kell sem szocializmus, sem kommunizmus.*

A kihallgatás véget ért. Blum kikisért. Kitárta az ajtó jobbszárnyát. Balszárny nem volt.

Micsinay Gizella, Kondoros. Beküldött tréfái kétségkívül nagyon kedvesek, de nincs bennük elég humor. Szívélyesen üdvözöljük.

Bauer Tibor. Különösen kedves levelét jóleső érzéssel olvastuk. Sajnos, kéziratát nem tudjuk használni. Hacsek és Sajó-tréfát sem szándékunkban, sem jogunkban nem áll közölni.

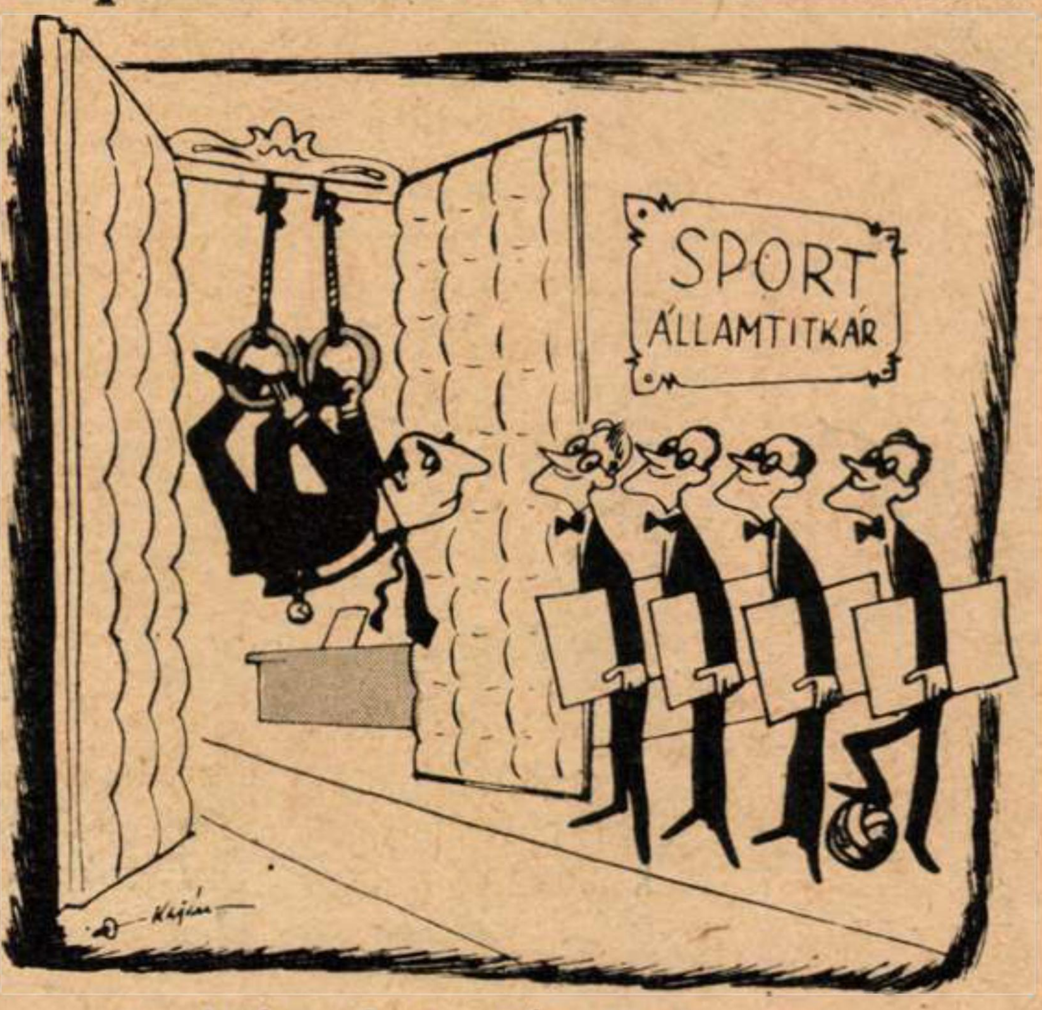
F. Katalin, Fadrusz-utca. Mint azóta láthatja, Kuksi most már szorgalmasabban látogat el lapunkhoz. Ő is szívélyesen üdvözli.

Dr. G. István, Bulyovszky-utca. Köszönjük a rejtvényt. Keresztrejtvényeinket magunk csináljuk.

T. András tanító, Körösladány. A G. Istvánnak szóló üzenet önre is vonatkozik.

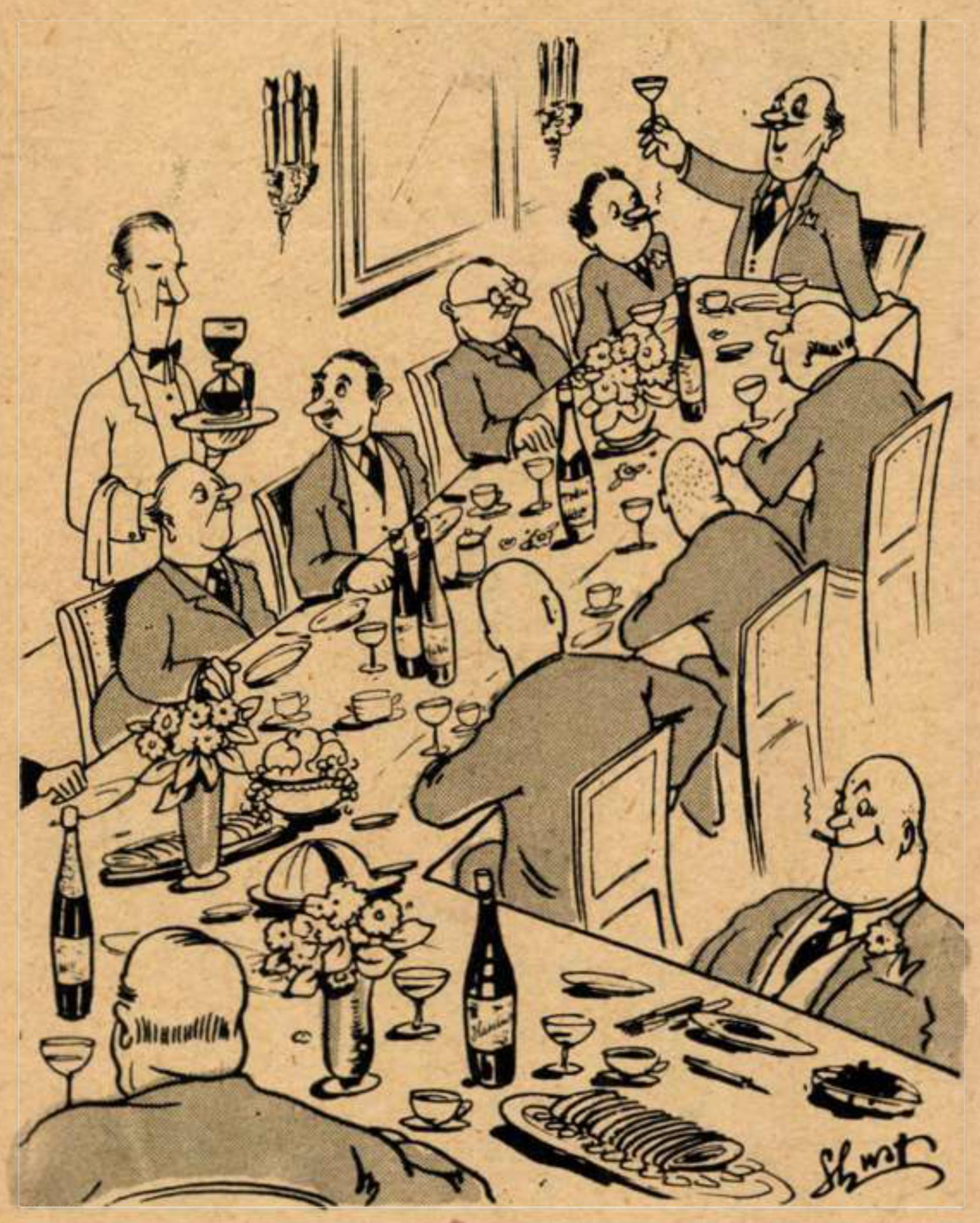
S. Endre, Aszódi-út. Valószínűleg téved, a levélben említett ötletek nem öntől származnak.

A sportállamtitkár bemutatkozása

— *Aztán nálam, uraim, lógás nincs!*

Olt Károly miniszter betiltotta a bankettaket

— *Mit ünnepelnek ezzel a bankettel?*
— *Azt, hogy tilos a bankett.*

Mire lehet fölhasználni az aluminiumot?

Lapzártakor a következő pályázatok érkeztek be a Ludas Matyi aluminium-rovatvezetője számára az aluminium okszerű fölhasználásáról:

Aluminium kombiné. Könnyű, nem gyürődik.

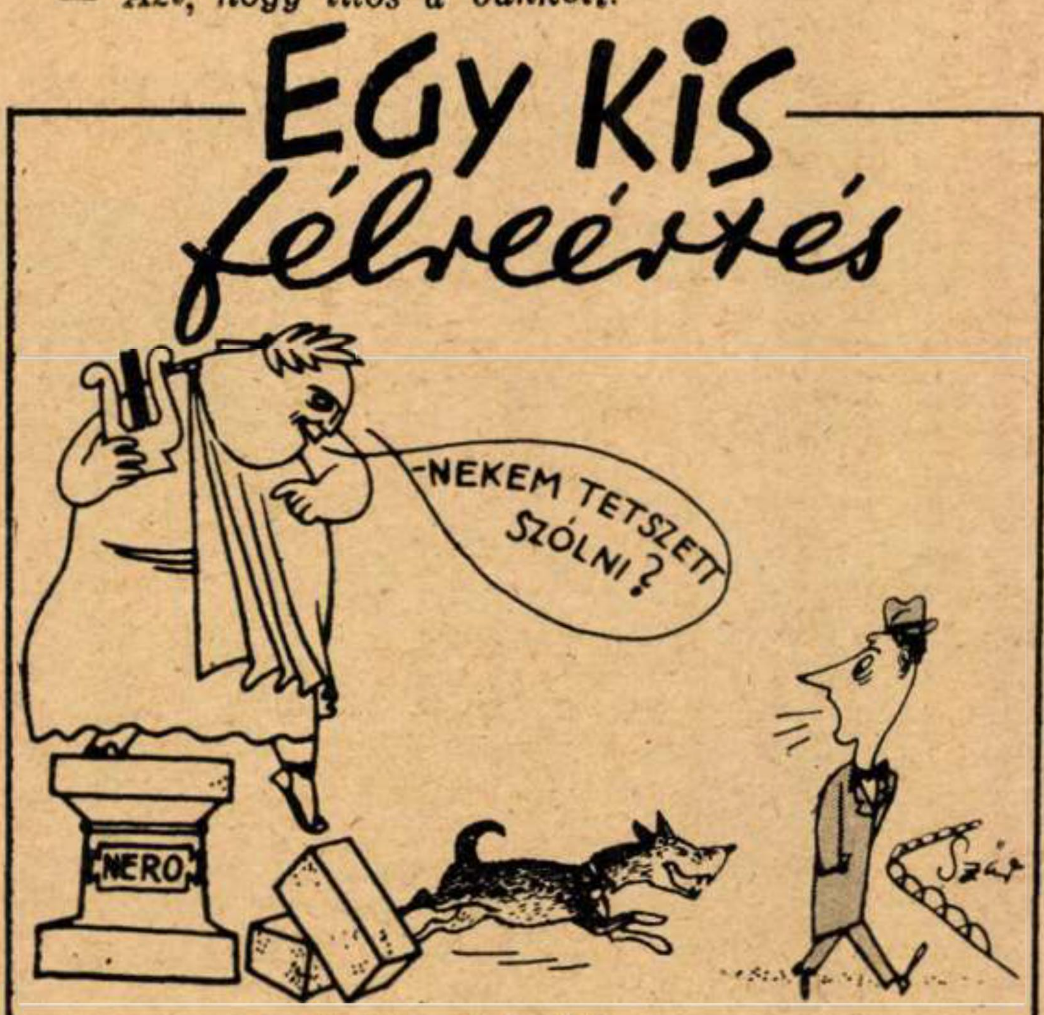
Aluminium szivar. Nem lehet szívni, tehát az egészségre nem ártalmas.

Aluminium súlyzó. Sokkal könnyebb, mint a vasból, vagy más fémből való, könnyebben kezelhető, emelhető, tornászható.

Aluminium nadrág. Nem kell vasalni, naponta mosható és szebb a csengése, mint a gyapjué.

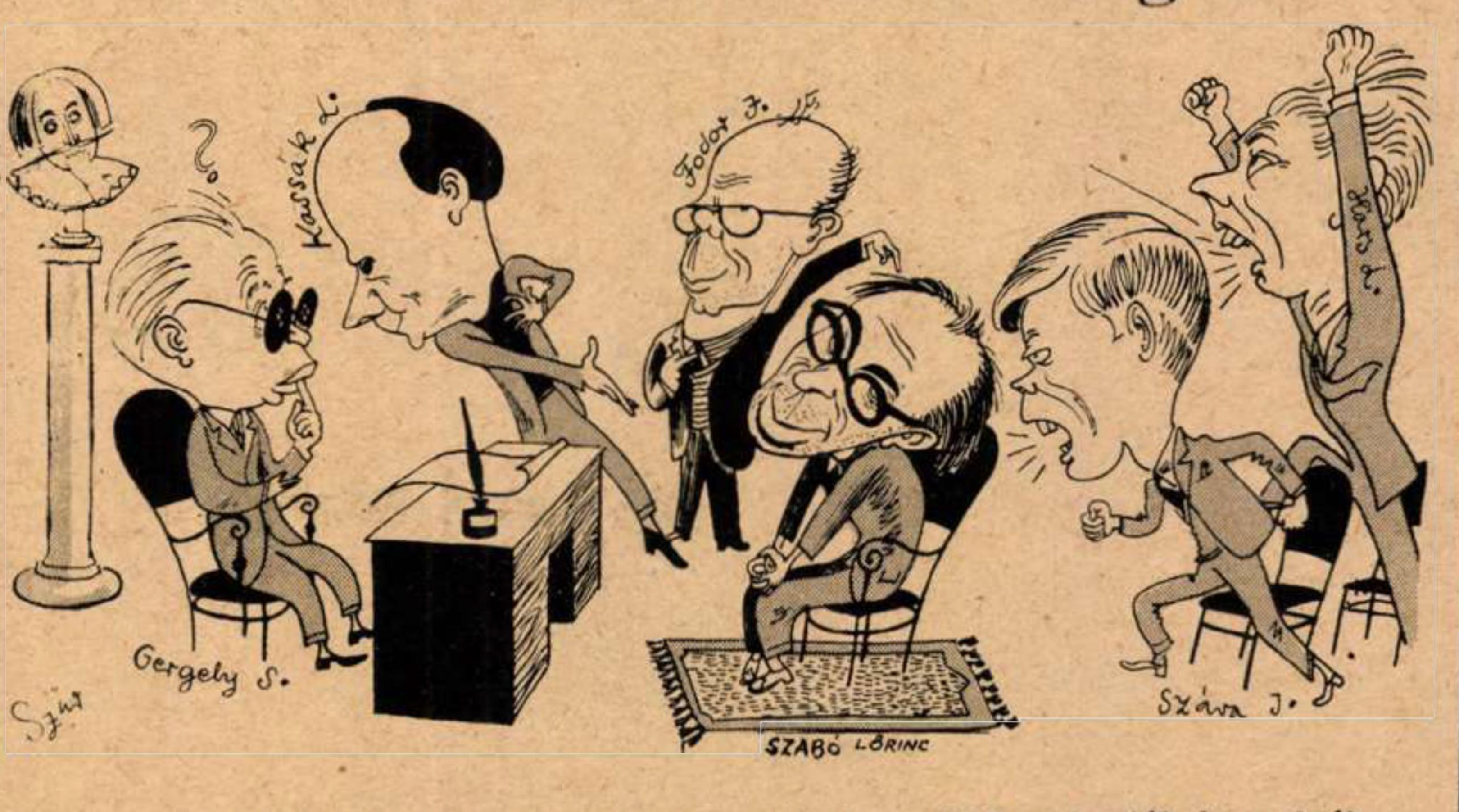
Aluminium kolbász. Nem romlik meg.

Aluminium buci. Tisztább, könnyebb, könnyebben rágható, mint a szabad buci.

— Na gyerünk, Néró.
— Nekem tetszett szólni?

Szabó Lőrinc az Irószövetségben

— Nézd, Gergely, te ezt nem érted. Mi, szociáldemokraták így csináljuk: „Te Fodor Jóska, te ajánlod az Írószövetségbe való felvételét, te Kassák, te lelkesedsz érte, te Száva Pista és te Hárs Laci, ti majd cikket írtok ellene.“

A DEMOKRÁCIA 10 CSAPÁSA

1. Társbérlet.

2. Buci.

3. NOT.

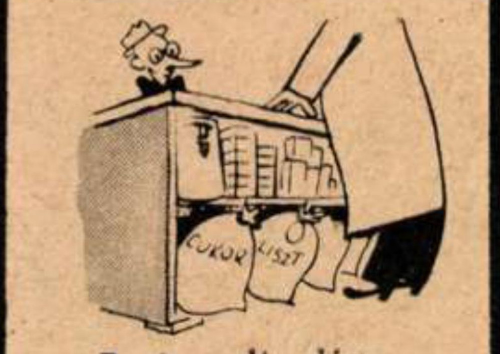
4. A korrupció.

5. A Dohányjövedék.

6. Schlachta.

7. A pult alja.

8. Az Uj Ember.

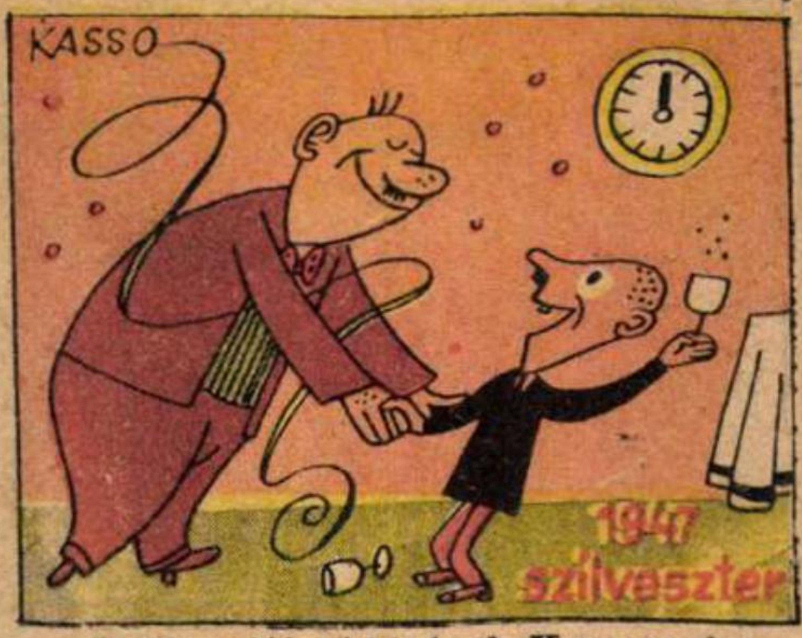

9. A magyar rádió műsora.

10. Kunszery Korszerű jegyzetei.

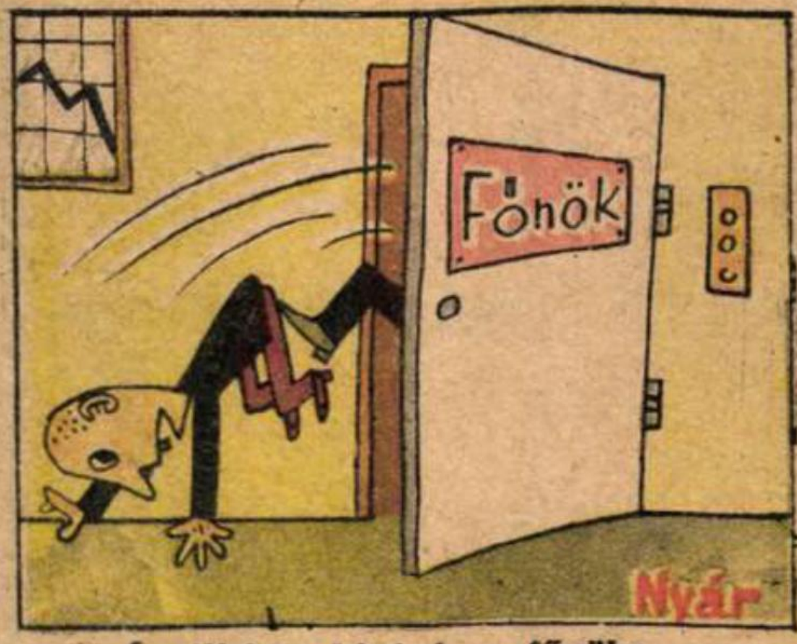
B. U. É. K.

— Boldog újévet kívánok, Kucsera úr!

Februárban Kucsera úr fejére tégla esik.

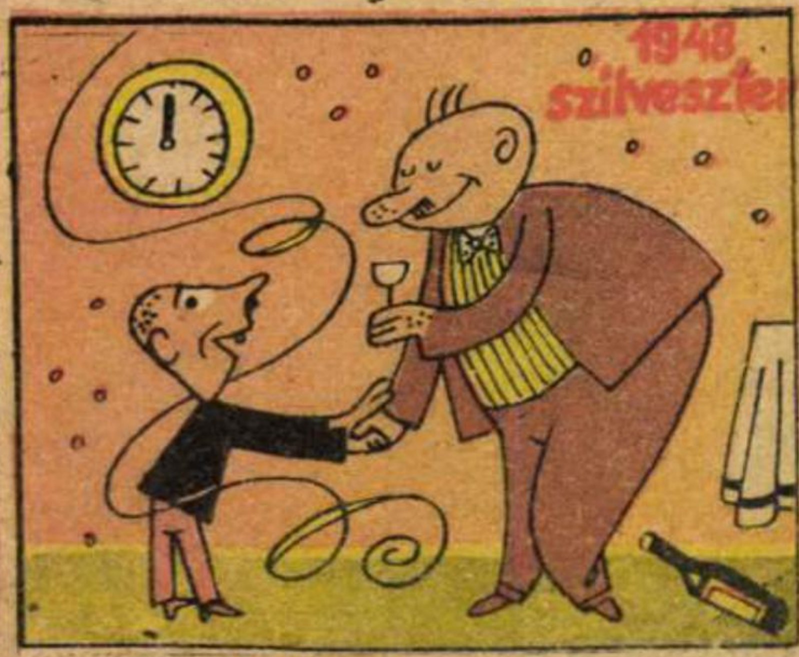
Áprilisban kirúgja a főnöke.

Júliusban levetkőztetik.

Novemberben rajtakapják.

1948 Szilveszterén:
— Várjon Kelemen úr! Most én kívánok magának boldog újévet.

Margitka érdeklődik

Schlachta: Hogy tetszik magának a demokrácia?
A hóember: Majd elolvadok tőle.

— Misztikum —

Szeretett fővárosunk sokatszenvedett lakossága már napok óta furcsa lelki nyomás alatt áll. Az emberek feltűrt nyakkal, összenőtt szemöldökkel róják az utcákat és ha csak egy mód van rá, nem néznek egymás szemébe. A feszültség szinte leírhatatlan. Valami, titokzatos, sötét felhő lebeg a város felett, valami konok köd, helyenként havaeső.

Textiljegy. Igen, a textiljegy.

Ez az, amiről mindenki tud, de amiről nem mer beszélni senki és semmi. A sötét felhő, maga a kiismerhetetlenség, Talán csak néhány merész férfiú kérdezi otthon, négyszemközt, suttogva és sápadtan a feleségétől, hogy mondd fiam, mi van már ezekkel textiljegyekkel?

Ki tudja ezt?

Egyesek szerint lesz textiljegy, mások szerint már van, sőt már nincs vagy újra lesz, ki tudja? Állítólag egy szegény újpesti váltóőrnek tegnap éjjel egy ismeretlen tömbbizalmi lezárt borítékban textiljegyeket nyomott a markába és eltűnt az éjszakában!... Ki vállalkozik a hír ellenőrzésére? Senki,

Az ujságokban hirdetnek, hogy gyapjuruhatípusok kaphatók jegy nélkül és meleg alsók tetxiljegyre, már letartóztattak jegyhamisítókat is, minden forrongásban van, minden mozog, csak a textiljegy hallgat.

Voltak erős férfiak, akik éjjel, hálóingben, eszelősen kirohantak az éjszakába és ott a gangon üvöltötték, hogy nem bírják tovább, inkább mondják meg nekik, hogy nincs textiljegy, hogy sose volt, nem baj, el fogják viselni, de mondjanak már valamit, mert ez a bizonytalanság őrjítő!...

A házbizalmi próbálja csillapítani a szerencsétleneket, de hiába, az ő erői is végesek, ő maga sem tudja, hogy ki kap textiljegyet és miért és mikor és minek és kitől és mennyit...

Az egyetlen, amit tehetünk: várni és remélni, hogy mégsem lesz.

És ha lesz? Végeredményben az se olyan nagy szerencse.

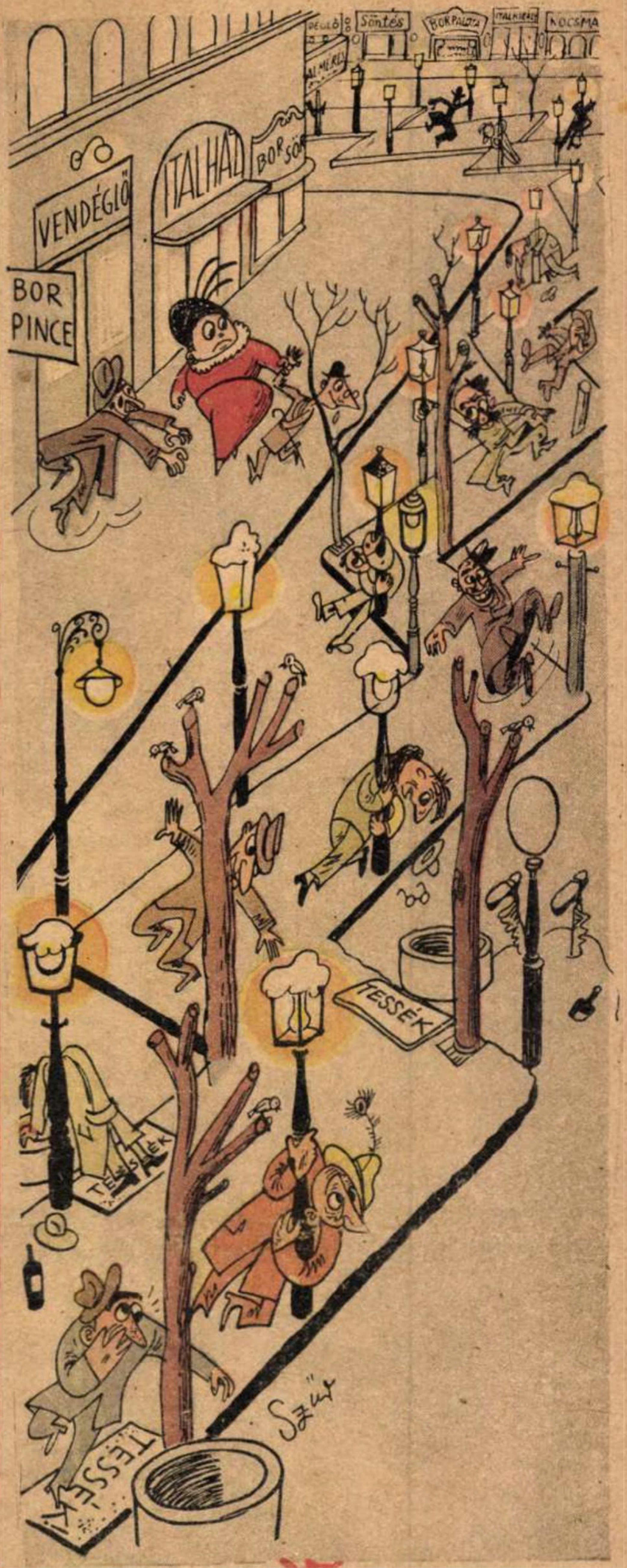
K. F.

Költészet és vidéke

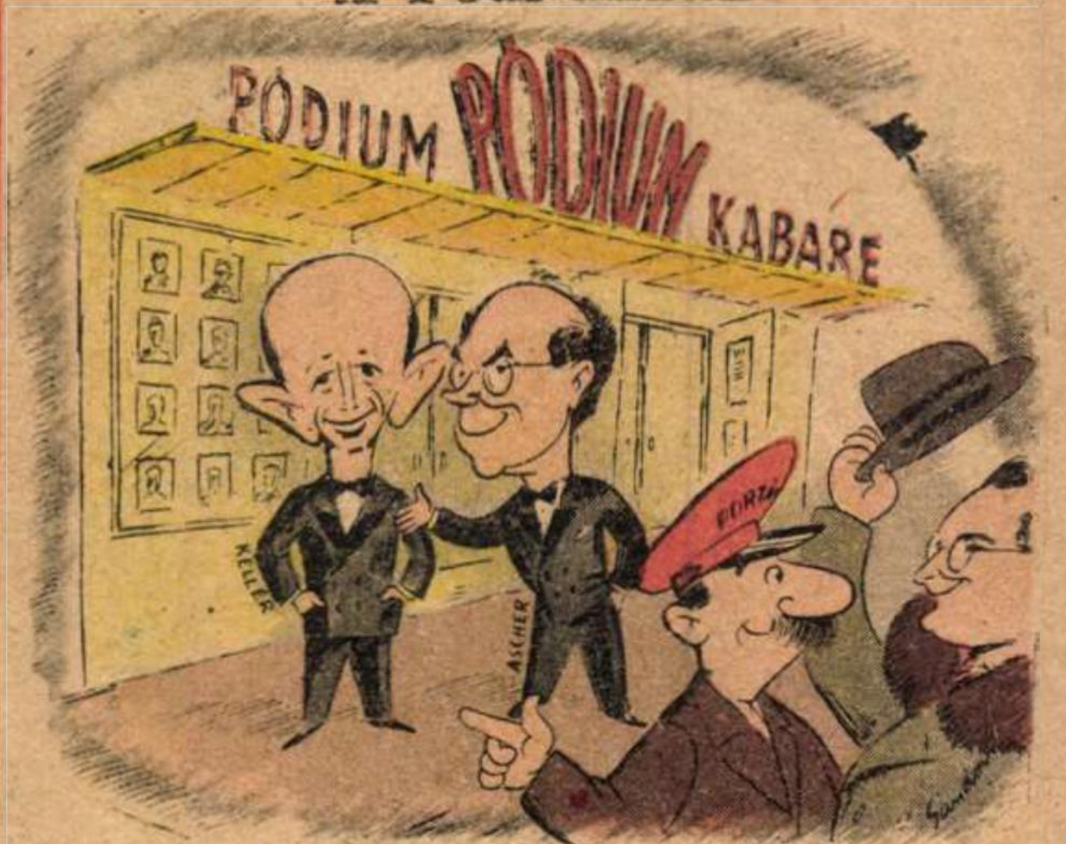
— Barátom, a versei egy kicsit döcögősek.

— Az azért van, szerkesztő úr, mert az autobuszon írtam őket.

Szilveszteri járda-tervezetünk spicces egyének részére

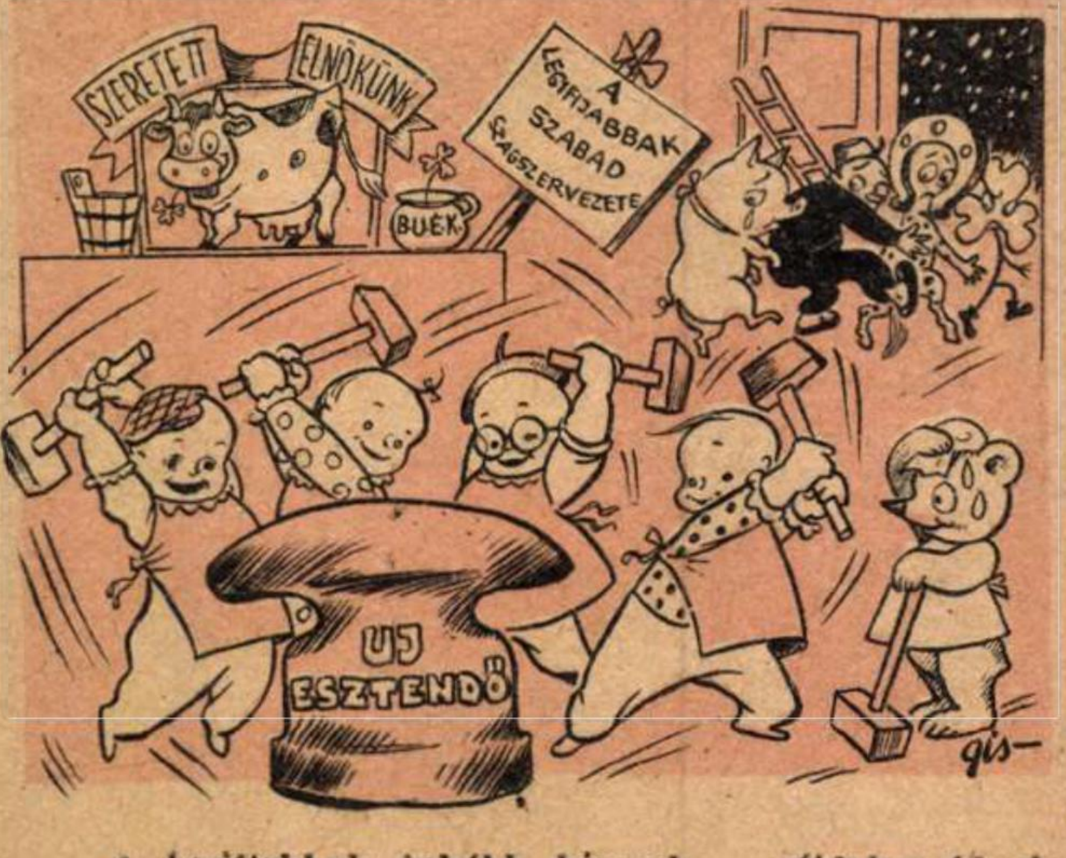

A Pódiumban

— Melyik az igazgató?
— A kisfülű.

Ki-ki a maga szerencséjének kovácsa . . .

A legifjabbak inkább hisznek a példabeszédnek, mint a babonáknak.